

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 16/2018 - 56 pàgines
Sessió ordinària del dia 2 d'octubre del 2018

El dia 2 d'octubre del 2018, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 84/2018, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.33h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Bé, abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta incloent també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts, dividits en parts iguals. I que finalment la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut, per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem doncs tot seguit a aquest punt únic.

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Us informo que s'han presentat dues preguntes amb caràcter urgent, admeses a tràmit per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedirem doncs en primer lloc amb aquestes dues preguntes urgents. Després passarem a l'ordre en el qual les preguntes van ser presentades, a excepció de la pregunta número 8, que la substanciarem just després de la pregunta número 4. Són les dues preguntes que fan referència a l'edifici El Núvol o The Cloud.

Per tant, hi hauria primer una primera quarta pregunta del Sr. Ferran Costa i després a continuació una següent pregunta del Sr. Víctor Naudi.

Comencem doncs amb la primera pregunta presentada.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de setembre del 2018, relativa al tancament de la llibertat de circulació de mercaderies i sobre les altres llibertats que pot informar el Govern.

Fou registrada amb el número 1300 i s'ha publicat en el Butlletí número 90/2018 de l'1 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop sembla que s'ha tancat la llibertat de circulació de mercaderies, quins avenços sobre les altres llibertats pot informar el Govern?

Quins terminis contemplen a dia d'avui?

Ha pogut Govern determinar de forma definitiva el número d'actes legals a transposar?

I finalment, ha avançat Govern en matèria de la llengua de transposició?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Maria Ubach.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot voldria destacar els avenços que s'han dut a terme en el marc de la negociació sobre la lliure circulació de mercaderies.

Com vostès saben, els avenços són els següents:

Els productes agrícoles entraran a formar part de la Unió Duanera, doncs del capítol 1 al capítol 23. Pel que fa al capítol 24, hi ha un període transitori sobre 30 anys.

S'ha aconseguit d'aquesta manera ampliar la Unió Duanera als productes agrícoles, la qual cosa permetrà als agricultors i als majoristes que puguin vendre els seus productes a la Unió Europea.

El sector del tabac disposarà d'un període transitori de 30 anys abans d'entrar doncs amb unió duanera. Aquest període llarg dóna temps suficient al sector per transformar-se i adequar-se a les noves condicions de mercat.

Voldria remarcar que el termini de 30 anys és únic i excepcional.

En la seva llarga història d'acords negociats, la Unió Europea no havia atorgat abans un període tan llarg per un sector d'activitat.

També s'ha aconseguit conservar el sistema privilegiat de franquícies per als viatgers, la qual cosa és important pel sector comercial.

Cal recordar que l'article 13 de l'acord duaner del 1990, preveu un règim de franquícies aplicables a les mercaderies que transporten els viatgers. El valor de les mercaderies importades és el triple del valor acordat per la Unió Europea als viatgers que vénen d'altres estats tercers.

I aquesta disposició que figura dins de l'acord duaner ha estat represa dins de l'acord d'associació.

Respecte a les altres llibertats que estem continuant doncs negociant, cal destacar que hi ha tres tipus de treball de negociació que s'estan duent a terme.

El primer punt és la negociació de les disposicions generals. En aquest sentit doncs el treball de negociació continua pel que fa la lliure prestació de serveis, lliure establiment, lliure circulació de persones i la lliure circulació de capitals.

En aquest sentit, les disposicions generals són disposicions que són les mateixes o similars a les que figuren al tracte de funcionament de la Unió Europea i les disposicions que figuren en l'espai econòmic europeu. Són disposicions bàsiques de mercat interior sobre les quals Andorra, Mònaco i San Marino tenen poc marge de negociació en el sentit que són principis generals. I per tant, on sí es pot negociar és quan es tracta dels diferents annexes temàtics.

Després també continuem amb el treball de negociació pel que fa al marc internacional. En aquest sentit continuem el treball conjuntament amb Mònaco i San Marino. Hem avançat el treball, ara s'està també considerant la disposició sobre la resolució de litigi que està encara en curs de negociació amb la Unió Europea.

I després, finalment, hi ha tot el treball dels annexos en les sessions de negociació. Aquesta part agafa un temps relativament important, en el sentit de què doncs per a presentar els diferents annexos, doncs hi ha una participació dels diferents departaments de Govern, que es desplacen a Brussel·les doncs per explicar la situació d'Andorra en els diferents àmbits. En aquest sentit tenim un calendari de presentació dels 25 annexos que ja us havíem comentat en el seu moment, i és un calendari que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...va de les sessions del mes de març fins a les sessions del mes de novembre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, lamento que Govern no concreti, no entri en matèria les preguntes que se li formulen. Doncs preguntem un cop tancades les negociacions amb matèria de lliure circulació de mercaderies, si ens poden informar de quins altres avenços hi han hagut, i vostè s'ha passat la major part del temps que disposava per explicar-nos coses que ja sabíem que és sobre mercaderies. Dit sigui de pas, que vostès tenen al cap vendre que l'acord de mercaderies és un gran acord. Jo només li faig una reflexió. De l'1 al 24, sabem que teníem un estatus quo. Però del 24 en amunt, és a dir tot el que no és agricultura, Andorra ja estava amb unió duanera. I de tots és sabut quina és la potència exportadora d'Andorra del 24 en amunt. Doncs suposo que ara de l'1 al 24, sí que serem uns grans exportadors.

De la mateixa manera diu: "un acord privilegiat en matèria de franquícies duaneres".

Les franquícies duaneres són aquelles mercaderies que fins a 900 euros, els turistes que ens visiten es poden emportar per la duana.

Doncs bé, fa 28 anys quan no teníem res amb Europa, allò era un èxit aconseguir 900 euros. Avui dia que ja teníem un acord duaner en vigor, mantenir els 900 euros d'ara en endavant, considero que no és un èxit sinó que és salvar els plats com es pot. Perquè d'aquí 20 o 30 anys, 900 euros en mercaderies serà un import irrisori, que no permetrà als turistes emportar-se res.

A mi m'agradaria recordar, ja que parla del marc institucional, la feina que s'ha fet des d'aquest grup parlamentari a nivell de totes les aportacions que es van fer en matèria del comitè d'associació, en matèria de reforçar el comitè mixt o la creació de la comissió inter parlamentària, el comitè inter parlamentari format per euro parlamentaris i parlamentaris d'Andorra, de San Marino i de Mònaco, que ajudarien i vetllarien pel manteniment dels principis democràtics en tot aquest hipotètic i futur acord d'associació.

Aportació que vam fer en el si de la comissió d'exterior i com que no tenim còpia en paper doncs no es pot explicar ni matisar.

I un cop més, recordar que en la seva resposta no ens ha parlat del calendari i que mantenim la pregunta i ja li faré en el torn de repreguntes, si han avançat en matèria, en quina llengua es farà la transposició de tots aquests milers de directives, actes legals, disposicions, etc., etc., que els andorrans i les persones que viuen al país els hi vénen al damunt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra, li demanaria brevetat.

La Sra. Maria Ubach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em disculpo, però no he pogut acabar de respondre a les preguntes que m'havia formulat i si em permet doncs continuaré amb la resposta dels altres elements.

Pel que fa als terminis que es contemplen a dia d'avui, sols dir que ens queden dos rondes de negociació per l'any 2018, la setmana del 22 d'octubre i la setmana del 26 de novembre. I durant aquestes dos sessions de negociació es continuarà el treball com deia anteriorment, doncs anàlisi dels diferents annexes que encara no s'han analitzat ni presentat prop de la Unió Europea.

La voluntat doncs és de continuar aquesta negociació. Es preveu que en la sessió del mes d'octubre puguem analitzar amb Mònaco i San Marino el calendari de treball de negociació per l'any 2019. I això quan tinguem els elements complementaris ja els hi farem arribar, però la idea és que hi hagi també sessions de negociació durant el 2019, i això es tractarà en la propera sessió de negociació.

Pel que fa a la transposició d'actes legals, que això també era una de les demandes que ens feia, a dia d'avui hem pogut comptar doncs les normes que estan en els 23 annexes que hem rebut, hem comptabilitzat 3523 normes bàsiques acompanyades d'un total de 6010 actes. Aquests actes són actes que esmenen les normes bàsiques. I si mirem amb percentatge dins d'aquestes normes que hem de transposar doncs hi ha un nombre important de reglaments que representa un 51%, un 12% de directives i un 29% de decisions.

Pel que fa la transposició del cabal, només recordar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...que és una transposició que es farà de manera progressiva i doncs s'ha de negociar amb la Unió Europea el calendari de transposició dels diferents actes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Si no ho he apuntat malament, no és repregunta, m'ha dit 3523 bàsiques i 6010 actes d'acompanyament. Això fa 9533 actes legals a transposar. Només és per dir, confirmar-me que ho he apuntat bé. És així? 9533.

La primera repregunta que li faria Sra. ministra, i va en el to de la pregunta que es fa. Avui no volem parlar de mercaderies, volem parlar de les altres tres llibertats. En l'àmbit de la lliure circulació de serveis voldríem saber si ja han pogut començar a concretar o a veure la llum sobre quins haurà d'acceptar Andorra? Entenem que el mercat interior la norma és per tots els estats igual i els associats el mateix. És a dir, el que passi a qualsevol estat membre haurà de passar aquí a Andorra? I no sé si haurien negociat o parlat d'alguns serveis que quedarien plenament alliberats...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Carles Naudi:

...amb alguna mesura derogatòria o transitòria?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de parlar de la qüestió de serveis, només volia remarcar la qüestió de les franquícies.

Les franquícies com vostè sap és un punt que estava dins de l'acord duaner i que vam mantenir i hem mantingut, hem aconseguit mantenir a dins de l'acord d'associació.

Les franquícies que té Andorra, només recordar que és tres cops el valor de les franquícies que tenen els altres països tercers. El valor de les franquícies és la Unió Europea que les va canviant. A l'any 90 quan vam signar l'acord duaner, doncs el valor de les franquícies era d'un valor que era en pessetes i en el curs dels anys doncs han anat evolucionant i això

sobre la base d'una directiva de la Unió Europea que actualitza el valor de les franquícies. El que és molt important a destacar és que Andorra disposa d'un valor de les franquícies que és tres vegades més que el que disposen els altres països tercers.

Pel que fa al tema de la lliure circulació de serveis...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...en aquest sentit només dir que estem en curs de presentació. La negociació en si no ha començat. Estem tractant les disposicions generals sobre serveis i els annexes és un punt que estem encara en fase de presentació de la nostra situació a Andorra. I per tant, encara no hem començat el treball de negociació. Aquest treball de negociació i la posició d'Andorra es farà...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...doncs conjuntament amb el sector econòmic. La posició d'Andorra és una posició que serà global, consensuada amb el sector econòmic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Vostès si volen seguir dient que és un èxit mantenir tres vegades les franquícies, és a dir els 900 euros, em sembla molt bé.

Per mi és un èxit que l'any 90 s'aconseguís tres vegades, quan Europa ens hagués pogut dir cap vegada.

Avui dia que ja tenim un marc legal que és l'acord de mercaderies, mantenir el que hi havia al 90, no es pot vendre com un èxit. Ho podem vendre com hem salvat els plats, però no com un èxit.

Anem a la repregunta.

Dins del mercat interior entenem que en matèria d'aspectes socials i de seguretat social haurem d'estar homogeneïtzats amb la resta d'estats membres? És així?

I si és així, ens pot donar detalls en matèria de seguretat social, en matèria de prestacions socials i de lliure circulació de treballadors?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa doncs a aquesta llibertat, és una llibertat que també està en curs de negociació, més ben dit en curs de presentació de la nostra situació a Andorra. Com us havia dit en altres ocasions, el treball que estem duent a terme amb la Unió Europea, primer de tot hem de fer un treball de pedagogia. Hem d'explicar a la Unió Europea què és Andorra i quina és la nostra situació. Entenem que la lliure circulació de persones, les qüestions vinculades amb els afers socials són qüestions molt sensibles per Andorra i per tant, el que necessitem fer nosaltres és explicar quina és la nostra realitat.

En aquest sentit, a la sessió de negociació del mes de juliol van desplaçar-se a Brussel·les les secretàries d'Estat d'Afers Socials, d'Interior i Justícia per explicar quina era la nostra realitat i perquè la Unió Europea pogués prendre nota de quina és la nostra situació.

Un cop que hem explicat aquest fet, doncs podem començar el treball de negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

I en aquestes visites que es fan a Brussel·les que diu que es fa pedagogia, quan se'ls hi explica la realitat que molts pensem que hem de defensar, què respon Brussel·les?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

La Unió Europea i en tot cas els nostre interlocutors amb qui ens hem reunit en les últimes sessions de negociació són interlocutors que escolten Andorra, que volen entendre quina és la situació del nostre país per tal d'enfocar de la millor manera les negociacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Si no hi ha més preguntes, passem tot seguit a la segona de les preguntes presentades.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 d'octubre del 2018, relativa a l'acompanyament en cas de necessitar tenir recurs a un avortament.

Fou registrada amb el número 1303 i s'ha publicat en el Butlletí número 90/2018, de l'1 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les respostes formulades des del Govern a les preguntes escrites en relació a la política sobre salut sexual i reproductiva.

Vistes les declaracions efectuades a un mitjà de comunicació pel ministre d'Afers Socials, Xavier Espot, en què assegura que hi ha una xarxa de recursos preparada per acompanyar les dones que hagin de ser sotmeses a un procediment d'avortament.

Es demana: ens pot explicar el Govern quina és la xarxa de recursos socials, sanitaris i de més tipus que fan possible que una dona estigui degudament acompanyada en cas de necessitar procedir a un avortament i com funciona aquesta xarxa?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Per començar he de matisar les paraules de la consellera Gili o, més ben dit, les paraules que la consellera Gili vol posar en boca meua. Quan parlava de proveir l'acompanyament necessari des de les administracions no em referia exclusivament a l'acompanyament a les dones que desitgen avortar, sinó que era una referència més genèrica, que incloïa les dones que es troben en una situació d'embaràs no desitjat -tinguin o no la intenció d'avortar- i també les dones a les quals va dirigida tota la política d'informació i salut sexual i reproductiva.

Quan parlem dels recursos socials, sanitaris i educatius ens referim a tot aquest conjunt de polítiques que orienten les persones -en aquest cas les dones- sobre la seva salut sexual i reproductiva.

No vull fer una llista exhaustiva -perquè la Sra. Gili ja la coneix arran d'una pregunta escrita que va adreçar fa poc al Govern- però en tots aquests recursos hi figura, per exemple, el personal sanitari format específicament en salut sexual i reproductiva, amb una especial èmfasi en el col·lectiu jove; el servei de Consulta Jove, creat i impulsat pel Ministeri de Salut amb la col·laboració del Comú d'Andorra la Vella; l'assessorament que donen els Centres d'Atenció Primària, que inclou des d'informació sobre mètodes anticonceptius, fins a tests d'embaràs o tractaments poscoïtals; els tallers de salut sexual i reproductiva a les escoles i l'assessorament pluridisciplinari (social, psicològic o jurídic) que es proporciona des del Servei d'Atenció a les Víctimes de la Violència de Gènere i des del Servei d'Igualtat. Entre d'altres.

Pel cas que centra la pregunta de la Sra. Gili sobre les dones que desitgin avortar, entenc que els professionals sanitaris del nostre país poden orientar aquestes dones, informant-les que es tracta d'una pràctica no autoritzada a Andorra, però que es pot realitzar en centres sanitaris dels països veïns. I fent això, és a dir, senzillament informant d'aquestes vies a una persona que ja està determinada a interrompre de forma voluntària l'embaràs, els professionals sanitaris del nostre país no estan incorrent en cap infracció penal.

Aquest acompanyament ampli i divers, tal com he comentat, demostra sense cap mena de dubte que l'avortament a Andorra no és una qüestió tabú. I, per tant, també demostra que a diferència del que s'ha manifestat darrerament en alguns fòrums, el nostre país no és bàrbar o masclista, ni els seus

responsables polítics som opressors o torturadors. Perquè malgrat és cert que l'avortament està penalitzat a Andorra, això és la conseqüència lògica i ineludible de la protecció intensa del dret a la vida que reconeix la Constitució. Ara bé, hi ha dues qüestions molt significatives que contradiuen la visió caricaturitzada que algunes persones transmeten de la nostra realitat sanitària, social i jurídica al tomb de l'avortament.

En primer lloc, des de l'entrada en vigor l'any 2006 del Codi penal vigent, no s'ha incoat mai cap, i dic bé cap, procés penal per un presumpte delicte dolós d'avortament al nostre país. I en segon lloc, en els darrers cinc anys la taxa de mortalitat de la mare vinculada a l'embaràs o al part és de zero, inferior per tant a la dels nostres països veïns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Imagino que han pensat vostès en llegir aquesta pregunta al Butlletí del Consell... *"Buf! Un altre cop aquest tema. Que pesats aquests del PS. Aquest tema no podem, no el volem abordar, i punt"*. És veritat que cansa parlar massa d'un tema però malauradament darrera d'això hi ha persones, i en aquest cas són persones que pateixen, sigui quina sigui la seva situació, i em queda molt clar, cada cop que escolto el testimoni d'una dona, d'una adolescent que ha hagut d'interrompre el seu embaràs.

Vostès tenen filles, germanes, nebodes, amigues... veritat?

He presentat aquesta pregunta perquè em queden molts dubtes en relació a l'atenció de les nostres institucions a qui ha passat o està passant per aquest mal tràngol. I és cert, dilluns de la setmana passada llegíem en un diari del país, una entrevista del ministre Xavier Espot en la qual declarava: *"Hi ha recursos per les dones que volen avortar"*. Deia el ministre: *"Disposem de la xarxa de recursos socials, sanitaris, econòmics i de més tipus que fan possible que una persona estigui degudament acompanyada"*. Unes declaracions que podien semblar reconfortants però malauradament l'endemà mateix, després que Govern hagués apurat tot el termini per contestar les meves preguntes escrites sobre aquests temes rebia les respostes, imagino, tramitades pel Ministeri de Sanitat. Moltes coses a dir i a analitzar en relació a

aquestes respostes però el que sobta més són les contradiccions amb les paraules del Sr. Espot.

Sobta constatar que a dia d'avui no tenim cap servei de planificació familiar al país, i això ens ho demana la CEDAW i en som membres des de l'any 1996. Se'ns contesta que la CASS no reemborsa interrupcions voluntàries de l'embaràs al no ser una prestació inclosa en la nomenclatura vigent, cosa que descobreixo falsa gràcies a l'alerta d'un metge del país, ja que aquesta prestació existeix i està inclosa en la nomenclatura vigent, està codificada com a "Acte K30-Interrupció de l'embaràs" i això també em quadra amb el que deia el ministre Espot en la seva entrevista, i ja us convido a llegir-la.

A dia d'avui el personal mèdic i sanitari no sap en quina situació legal i jurídica es troba si assessoria les seves pacients sobre aquest tema. És gravíssim! Les respostes a les seves preguntes ho deixen clarament palès: quan demanem quin risc penal pot incórrer un professional que assessoria, orienti o acompanyi una dona, vostès contesten que ho haurà de valorar la Justícia. Amb què comptem? -i aquí també m'adreço al Sr. ministre-, amb que ningú denunciï res? En la benevolència del batlle de torn? En què els professionals endossin tota la culpa?

Mirin senyors de DA, jo entenc que el problema els incomodi però aquesta situació és inacceptable! Ho dic i ho diré tantes vegades com faci falta. No podem deixar desamparades a les dones andorranes d'aquest país ni tampoc als nostres professionals mèdics i sanitaris.

Obrin els ulls!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre a totes i cadascuna de les afirmacions de la Sra. Gili tot i que n'ha fet moltes i variades, no? I penso que és un tema prou important i prou sensible com perquè tots posem una dosi de responsabilitat a l'hora de respondre aquestes qüestions.

En primer lloc, la Sra. Gili ha dit que a nosaltres quan havíem vist aquesta pregunta ens havia fet molta mandra i que pensàvem que era un tema que no es podia abordar. Jo el que li puc dir és que en primer lloc, evidentment no ens fa mandra, no ens fa mandra cap de les preguntes que ens puguin

formular des de l'oposició i menys quan és una pregunta al tomb d'una qüestió sensible i al tomb d'una qüestió que preocupa a molts dels nostres ciutadans i nosaltres som els primers que som conscients. I a més a més, tampoc pensem que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Tampoc penso que sigui una qüestió que no puguem abordar perquè avui n'estem parlant i n'hem parlat en moltes i diverses ocasions.

Dit això, el que sempre hem dit nosaltres és que aquest tema l'hem d'abordar des d'una perspectiva àmplia, global i posant tots els elements a sobre de la taula perquè més enllà de la qüestió de l'avortament i de si alguns de nosaltres, o no, podem estar d'acord amb els tres supòsits bàsics de l'avortament, hi ha unes clares implicacions constitucionals i institucionals que mereixen que com a mínim, quan abordem aquesta qüestió, les posem a sobre la taula. I si als nostres ciutadans els oferim tots els elements al tomb d'aquesta qüestió, no només la part estrictament del dret a l'avortament sinó també les conseqüències constitucionals i institucionals, crec que també tots plegats estarem en millor disposició de poder prendre decisions responsables i de poder-nos pronunciar d'una forma més adequada.

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas deixo pels propers torns de preguntes la resposta a les altres manifestacions de la Sra. Gili.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Me n'alegro que no els faci mandra i que sí que els interessi entrar en el debat.

Malgrat tot, lamento ara que estem parlant aquí d'institucions i d'aquest tipus de coses perquè no és això el que estic plantejant. Jo el que estic plantejant és que és l'ajuda a les persones que es troben en aquest cas.

Només agafant un dels exemples de les respostes a les meves preguntes escrites sobta també, i aquí també el remeto a les contestes d'aquestes que estan publicades, per exemple a la meva pregunta número 6 el Govern no cita cap procediment d'informació,

assessorament i acompanyament en relació justament a una menor que vulgui avortar. Llavors, per tant, a mi això em porta a demanar-li, de nou, malgrat vostè m'ha intentat contestar però sempre remetent-me a això, jo voldria que aprofundís més perquè a mi no em quadra una cosa amb l'altra. És a dir, les seves declaracions en aquest diari del país en què vostè, jo crec que queda bastant clar el que va dir i de fet no ho van desmentir en aquell moment, i per tant, sí que voldria que m'expliquéu, no sé si cal fer varies preguntes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic, ja acabo.

És a dir, quins són els recursos econòmics? Quins són els recursos sanitaris i socials? M'ho pot explicar més bé Sr. ministre, al que es referia ahir? I suposo que queda clar que em refereixo a què va més enllà del que posa aquí, perquè sinó, no quadra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec Sra. Gili que no ha d'intentar veure contradiccions entre les meves paraules i la resposta que va formular el Govern i que en definitiva és una resposta col·legiada. Com tampoc crec que ha de veure contradiccions entre aquesta resposta del Govern i la nomenclatura d'actes mèdics reemborsats per la CASS. Jo crec que li he contestat abastament.

Tota la sèrie de serveis i recursos que he esmentat en la meva primera intervenció és als quals em referia quan deia doncs, que hi havia l'acompanyament necessari a les dones que es trobaven en aquesta situació.

Des d'aquest punt de vista, la meva conclusió és que aquest acompanyament és adequat. Ara bé, com tot, aquest acompanyament sempre és millorable i des d'aquest punt de vista és evident que les administracions públiques hem de treballar per millorar-lo cada dia en aquest àmbit i en qualsevol altre àmbit i sobretot perquè els professionals que atenen les persones que desitgen avortar ho facin amb les màximes garanties de seguretat. Si cal

millorar aquests protocols, si cal millorar la informació que es proporciona i que aquesta informació sigui uniforme i no contradictòria, evidentment des de les administracions públiques així ho farem. Dit això, sabem doncs que hi ha uns límits clars que són la penalització de l'avortament com a conseqüència del fet que el dret a la vida està protegit d'una forma intensíssima a la nostra Constitució.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

I vostès saben perfectament que no es pot fer una modificació del Codi penal, com vostès van voler promoure la passada legislatura, sense modificar prèviament la Constitució i sense que això suposi la fi del nostre règim institucional. És això que em referia quan deia que hem de tenir un debat ampli i complet al tomb d'aquesta qüestió.

I pel que fa... Molt ràpidament Sr. síndic perquè penso que és una qüestió important. Vostè ha fet referència a la nomenclatura d'actes mèdics sufragats per la CASS i ha fet referència concretament a la lletra K30 que parla de la interrupció de l'embaràs, evidentment que està reemborsat, però fa referència a la interrupció de l'embaràs no voluntari que aquest acte mèdic evidentment no està reemborsat, i vostè a la seva pregunta al Govern demanava si estava reemborsada la interrupció de l'embaràs voluntari. Per tant, aquí tampoc hi ha cap contradicció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta Sra. consellera...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Un altre gran debat en el qual no entrarem però ja en vam parlar. Nosaltres pensem que sí que es podia plantejar un canvi del Codi penal, però bé és igual, avui no hi entrarem. Que calen millorar els protocols? Sí, és claríssim, i per tant me n'alegro que vostè ho reconegui.

Referent justament jo també li anava a fer una pregunta relativa a la nomenclatura aquesta. Es diu: nomenclatura general d'actes professionals, procediments i pròtesis modificat el passat 14 de maig del 2014 per la mateixa CASS. I aquí diu que

clarament és un acte reemborsat quan és dispensat per un metge.

Miri Sr. ministre, jo no sóc metge però això ho va dir un metge justament. Aquest senyor, si li interessa el nom li diré perquè vostè parli amb ell. Per a ell està clar que ens referim a això i per mi també, perquè francament interrupció de l'embaràs no és una cosa... És a dir, és realment un embaràs. Si hi ha hagut la mort del fetus o una cosa així té un altre nom: s'ha parlat de la paraula "legrat" i, per tant, és una altra cosa, un "raspat"... no sé, hi han més paraules.

Per mi queda clar què és això, eh?: Vigilància i control de l'evacuació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau. Hauríeu de posar la pregunta.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, ja acabo.

Gràvid per via baixa fins al sisè mes. No sé... A veure, aquí potser farien falta explicacions tècniques però jo em remeto al que diu un metge i que, per tant, jo entenc que ell entén més i, per tant, malgrat vostè ja m'ha contestat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

La meva pregunta seria: es reemborsen, o no, les interrupcions de l'embaràs al nostre país pagades per la CASS?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Benentès Sra. Gili, cap dels dos devem tenir els coneixements mèdics suficients com per entrar en el detall d'aquesta pregunta però, en tot cas, crec que malgrat ser un profà en la matèria una interrupció de l'embaràs és una interrupció de l'embaràs, i aquesta interrupció de l'embaràs pot ser voluntària o involuntària. I el que li dic jo és que el que reemborsa la CASS i el que forma part d'aquesta

nomenclatura -i així m'ho ha confirmat no més lluny d'aquest matí la directora general de la Caixa Andorrana de Seguretat Social-, és la interrupció involuntària de l'embaràs. En canvi, la interrupció voluntària de l'embaràs no està reemborsada per la CASS.

Crec que no cal donar masses més toms a aquesta qüestió perquè és prou senzilla. Altra cosa és que vostès defensin que la interrupció voluntària de l'embaràs hauria d'estar reemborsada per la CASS, però avui en dia no és aquesta la realitat del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo tinc moltes qüestions, moltes interrogacions semàntiques, interrupció no voluntària de l'embaràs... Què vol dir no voluntària? És a dir, si hi ha embaràs i s'interromp, o bé és voluntari perquè la persona ho ha volgut, o bé perquè el metge ho ha volgut, o bé perquè és un error mèdic i l'error mèdic també està penat a dins del Codi penal -ara no recordo exactament l'article però vostè és batlle i segurament ho deu tenir- a mi, hi ha alguna cosa aquí que no em quadra.

I per tant, ja que parlem de Codi penal també voldria fer una pregunta relativa a les contestes que se'n van fer. Jo vaig demanar a què s'exposava un professional mèdic i sanitari que informi, assessor i o acompanyi una dona que vulgui interrompre el seu embaràs. I a vostè li deia abans, vostè ha sigut i segurament tornarà a ser batlle, i per tant, entenc que em pot contestar a aquesta pregunta.

L'article 108 del Codi penal parla de tres mesos fins a tres anys de presó i fins a cinc anys d'inhabilitació. S'aplicaria a un professional mèdic i sanitari? Se'l podria acusar de complicitat? Ens ho pot aclarir, si us plau, perquè jo crec que realment a nivell de carrer hi ha molta preocupació, hi ha diferències amb les actuacions dels metges...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic.

Segons la seva consciència, els seus valors i suposo la seva pròpia percepció del que ha de ser i del que no.

Per tant, li voldria demanar això: és a dir, és possible que a un professional mèdic i sanitari se li pugui aplicar algun article d'aquests del Codi penal?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ens estem sortint de l'àmbit de la pregunta.

No sé si el Sr. ministre vol contestar...

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que no val la pena que ens allarguem gaire en aquesta qüestió però jo no veig aquesta complicació semàntica que veu la Sra. Rosa Gili.

La interrupció voluntària de l'embaràs equivaldria a l'avortament consentit, i la interrupció no voluntària de l'embaràs equivaldria a l'avortament no consentit. És tan senzill com això. Si vostè arran d'una operació quirúrgica està embarassada i per una negligència mèdica perd el seu fill, seria una interrupció no voluntària de l'embaràs o un avortament no consentit.

Dit això i pel que fa a la pregunta que em formulava respecte a les disposicions del Codi penal, no me'n recordo exactament quin article m'ha dit... No sé si me'l pot repetir.

El Sr. síndic general:

Sí.

Podeu repetir-lo, si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

108.

El Sr. Xavier Espot:

108. És el que fa referència, precisament enllaçant amb el que deia abans, a l'avortament consentit. Jo crec que aquí també he respost d'una forma bastant clara i diàfana en la meua primera intervenció. Des del meu punt de vista, i evidentment és el meu punt de vista, que sempre queda subjecte a millor criteri, jo entenc que un professional mèdic, un professional sanitari, un professional de l'àmbit social que atén una persona que està determinada a fer una interrupció voluntària de l'embaràs i que li manifesta que aquesta pràctica a Andorra no està autoritzada però la deriva cap a centres sanitaris dels països veïns

on això està legalitzat i, a més a més, la deriva cap a centres que ofereixen les garanties necessàries perquè aquesta pràctica se li faci adequadament entenc, des del meu punt de vista, que aquesta persona no estaria incorrent en cap infracció penal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Primera cosa que li demanaria, si us plau, és que facin comunicacions escrites perquè tothom sàpiga el què i almenys puguin estar emparats per això.

Jo voldria només retornar una mica amb aquesta entrevista vist aquest debat que estem tenint ara aquí mig semàntic en l'apartat en el qual vostè té la foto, el títol és: "Hi ha recursos per les dones que volen avortar". La periodista li demana sobre la xarxa aquesta, vostè diu disposem de la xarxa de recursos socials i sanitaris i de més tipus, i llavors demana, la periodista li diu, acompanya també econòmicament, i vostè contesta en tots els sentits hi ha els recursos i les xarxes perquè n'estiguin a l'estacada.

Jo és que això no ho entenc. M'ho pot precisar. És a dir, per què no ho ha desmentit? Per què no ho ha precisat? És a dir, això diu el que diu Sr. ministre, i a mi no em quadra. Ens ho pot explicar una mica millor, si us plau?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que he contextualitzat les meves paraules en la meva primera intervenció. El titular de l'article no el poso jo, el posa legítimament la periodista que fa les preguntes, i crec que si es remet al contingut de les meves respostes, que a més a més, doncs, sempre són un extracte de la resposta global, queda perfectament clar quina és la meva resposta i quin és el meu posicionament al respecte.

Però en qualsevol cas, jo el que penso és que estem parlant d'una cosa prou seriosa i que preocupa prou als ciutadans del nostre país com per fer-la girar al tomb de dir que he dit, quin és el matís de la meva

paraula, què és el que vaig i no vaig dir, quina és la contradicció entre la resposta del Govern i la meua resposta. Crec que potser hauríem d'anar una mica més enllà i intentar abordar aquesta qüestió des d'una perspectiva de responsabilitat.

I insisteixo, abordar-ho des d'una perspectiva de responsabilitat no es pot en cap cas desvincular del nostre règim institucional i de la lletra de la nostra Constitució.

Dit això, evidentment, vostès legítimament poden defensar la despenalització de l'avortament en els tres supòsits o fins i tot en altres supòsits, però sàpiguen, doncs, que això comporta iniciar un nou procés constituent de modificació de la Constitució i això suposa posar fi al règim institucional amb el qual ens vam dotar l'any 93 i que prové dels pariatges i que és la garantia de la nostra independència, des de la perspectiva del Govern i del grup parlamentari que li dona suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no li estic parlant aquí d'això, d'aquest article del diari per buscar-li les pessigolles. És a dir, jo l'única cosa és que és clar, amb aquest article no es parla ni d'avortament voluntari, ni no voluntari independentment del que puguem entendre al darrere d'aquestes paraules. I és clar, les declaracions d'un ministre la gent se les llegeix i se les poden creure. I per tant, a mi em preocupa en el sentit que fem creure coses que no són a la gent, o bé depèn de qui les interpreti.

Li deia abans, i vostè també ho ha reconegut, és prou greu, és prou important com perquè una, assistim a les persones, perquè és un dret de les persones i, segona, perquè deixem les coses clares.

Només dir, vostè s'ha referit abans, m'ha contestat al tema del Codi penal. No sé, jo li parlava de la complicitat, perquè és cert que si l'acte es fa fora del país, doncs, segurament no serà un delictes aquí a Andorra, però el fet d'ajudar a fer-ho entenc que podria tenir una consideració de complicitat, i aquí tampoc sóc advocada, però em sembla veure-ho, no?

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Per tant, m'agradaria que m'expliqués això. Podria passar que algú se'l pogués acusar de complicitat? I li deia abans, una altra cosa és que no hi hagi hagut mai cap persecució jurídica en relació a això ni que ningú ho hagi denunciat, però no podríem estar dins de l'àmbit d'això, d'una complicitat en relació a ajudar a cometre un delictes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo vull ser molt clar, jo no em desdic de les meves paraules en aquesta entrevista. Ja se les poden creure els ciutadans d'aquest país les meves paraules, les reitero a més a més. Vull dir, jo quan vaig parlar de tota una sèrie de xarxes de recursos i d'ajuts en diversos àmbits sanitari i social i, fins i tot, econòmic, evidentment, estava dient quina és la realitat actual. I és així.

Altra cosa és que vostès pensin que aquests recursos són insuficients o que han de ser més importants, perquè per exemple, ho ha dit abans, cal un centre de planificació familiar, o cal reemborsar els avortaments consentits o les interrupcions voluntàries de l'embaràs per part de la CASS i, per tant evidentment, aquí hi ha matisos. Dit això, d'aquí a dir que no hi ha absolutament cap xarxa de suport, que no hi ha absolutament cap tipus d'ajuda per les dones que es troben en aquesta situació, tant si avorten de forma voluntària com si ho fan de forma involuntària, crec que hi ha una distància molt gran, i a més a més, doncs, aquesta afirmació no obeeix a la realitat.

I pel que fa a la seva pregunta concreta, el dret no és una ciència exacta...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

... i les coses, és a dir, cal veure el cas per cas per pronunciar-se d'una forma taxativa.

Jo ja li he dit abans, si una persona fa el que fa tal com jo li he explicat, jo entenc que no incorre en cap infracció penal. Obviament, si hi ha una nena, li dono un altre exemple, una nena de 16 anys que va

a veure un metge que li diu que està embarassada i aquest metge, sense que ella expressi la seva voluntat d'avortar, el metge la indueix a avortar, li diu que ha d'avortar perquè no té cap altra solució, perquè sinó es destrossarà la vida, etc., i la envia a un hospital de Barcelona a avortar, evidentment, aquí es podria considerar que és una inducció.

Però estem parlant també d'un cas extrem. Per tant, doncs, jo crec que això s'hauria d'analitzar cas per cas, però en el supòsit general d'un consell adequat conforme a la voluntat del pacient que pugui fer un professional sanitari o un professional de l'àmbit social en el sentit que jo li he dit, des del meu punt de vista, no incorreria en cap infracció penal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'ha quedat clar que els professionals queden bastant deseparats, el cas per cas. Es refereix a la inducció... bé, jo marxo de la idea que els professionals mèdics i sanitaris saben el que fan i aconsellen bé a la gent. I això aquí i arreu.

A veure, jo referent a això, una de les meves preguntes, també, demanava quins protocols i procediments d'informació, assessorament i acompanyament es dóna a menors que busquin, que sol·licitin contracepció o que estiguin embarassades. Vostès em van citar informació sobre mètodes anticonceptius, actuació davant demandes d'informació de malalties de transmissió sexual, consell assistit pel SIDA, tractament post coital i test d'embaràs. No hi ha cap protocol en cas que hi hagi aquesta necessitat d'avortar perquè és una noia jove que es pot ficar el seu futur en entredit, o pot haver-hi hagut una violació, no sé, mil coses.

Jo voldria saber perquè no hi ha aquest protocol vist el que vostè m'ha dit, que igualment la gent està preparada i que s'estaria ajudant, i per tant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

... la pregunta seria aquesta, per què no m'han escrit aquí el protocol d'informació en aquests casos i també, si us plau, m'expliqui com és que a dia d'avui encara no tenim un centre de planificació familiar

com hi ha a totes les democràcies avançades que ens envolten?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, jo no puc estar d'acord amb el que diu quan afirma que els professionals queden desemparats al nostre país. Hi ha sempre per part de vostès aquesta tendència de voler caricaturitzar les coses i de donar la sensació que la realitat andorrana és una realitat arcaica i medieval, i que els països del nostre entorn tot és absolutament fabulós.

Escolti'm, una menor o una persona major d'edat, una dona major d'edat que va a veure un metge a Espanya, per exemple, o a França, segurament trobarà un metge que li aconsellarà d'avortar i també trobarà un metge que li aconsellarà de no avortar, perquè com vostè comprendrà, a Espanya, a França com a Andorra, hi ha tot tipus d'opinions. I aquesta és una qüestió molt vinculada a la moral, a l'ètica a les conviccions religioses de cada persona, i en funció d'això, un professional sanitari donarà un consell o en donarà un altre, segons el seu lleial saber i entendre.

I això és el mateix que pot passar aquí al nostre país. A partir d'aquí les coses clares. Evidentment, però el dret penal aquí, a Espanya, a França i a tot arreu no és blanc o negre, i els matisos són molt importants, fins i tot en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríem d'anar concloent aquest debat.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Lamento que no m'hagi contestat la pregunta sobre la planificació familiar, potser després m'ho podria tornar a explicar.

A veure, jo les seves paraules, Sr. ministre, jo crec que el que hem de fer i el que es fa a tot arreu és informar a la gent. Després la gent pren les seves pròpies decisions. La gent sap la seva vida, sap les seves circumstàncies i no els infantilitzem. Perquè jo no he parlat avui d'edat mitjana, però sí que em

dóna la impressió que en les seves paraules traspua un paternalisme que realment molesta bastant.

A veure, la meua pregunta ara era, em referia abans a la SEDAO aquesta convenció per defensar els drets de les dones que vam firmar l'any 1996, i jo els hi vaig fer les preguntes, a les meves preguntes escrites vaig demanar si considerava el Govern que complíem els compromisos internacionals en relació als drets de la dona. I vostès em contesten: la legislació actual en relació als drets bàsics de les dones s'adequa al marc constitucional vigent al Principat d'Andorra.

Molt bé, però em pot dir clarament, em pot contestar exactament la pregunta que jo feia. És a dir, el Govern està respectant el que ens demana la SEDAO i altres organismes internacionals en relació als drets de les dones?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Crec que estem fora de l'àmbit de la pregunta.

Sr. ministre, si voleu contestar.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Penso que és important i perdó que no contesti d'una forma directa a la seva pregunta, després ho faré, però vist el que diu la Sra. Rosa Gili a mi em sembla important contextualitzar les coses perquè ningú impedeix els nostres professionals sanitaris d'informar i d'assessorar tant com calgui. Altra cosa és induir un avortament. És molt diferent, i per tant, és el que li deia abans, els matisos són importants. Però del que li dic jo no en conclouï que els professionals sanitaris del nostre país estan desemparats o que els professionals sanitaris del nostre país no tenen la capacitat o la facultat d'informar i assessorar. Només faltaria. És el seu dret i és la seva obligació i així ho han de fer. I en el nostre país això no es veu impedit pel fet, doncs, que l'avortament estigui penalitzat.

Pel que fa a la recomanació de la SEDAO i del conveni sobre la discriminació envers les dones, el que li puc dir és que al nostre país, amb independència que hi hagi algunes recomanacions concretes que no s'acabin d'acomplir, com tots els països del món, perquè no en conec cap que hagi acomplert íntegrament totes les recomanacions, però sí que li puc dir que en totes les avaluacions sortim amb una excel·lent nota. I som dels països més complidors amb les avaluacions, no només de les recomanacions que dimanen d'aquest conveni, sinó

de molts altres convenis de Nacions Unides i també del Consell d'Europa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

En relació a la SEDAO no em consta que Andorra hagi fet cap reserva. Si hi és no l'he sabut trobar. I vostè consola dient que seguim la gran majoria de les recomanacions i es desvia del tema. No, no, jo estic parlant de drets de la dona en relació a la seva salut sexual i reproductiva.

En relació al que vostè acaba de dir ara referent als professionals mèdics i sanitaris, jo el que els hi voldria demanar si faran una comunicació escrita, clara, sense ambigüitats, que permeti saber fins on poden anar els nostres professionals mèdics i sanitaris sense tenir cap tipus d'exposició amb algun delictes o algun problema.

Que quedi clar! I li demanaria si ho faran de manera ràpida, tal com ho està demanant la nostra societat, entenc jo, ho estic interpretant jo, però jo crec que ens ajudaria a tots, als metges i a totes aquelles persones que necessitin aquests serveis.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Bé, jo penso que els professionals sanitaris del nostre país saben perfectament quin és el marc jurídic aplicable i quin és el consell o l'assessorament que poden proporcionar amb aquest marc jurídic. Dit això, jo no sóc el ministre de salut i per tant, doncs, ell ho valorarà perquè és qui manté la interlocució amb el col·legi de metges i amb els professionals sanitaris que no estan col·legiats o que no formen part del col·legi de metges, perquè vénen a treballar de forma esporàdica al nostre país. Si ell constata, doncs, que efectivament cal una puntualització, que hi ha una disparitat de criteri o que la gent d'aquest col·lectiu requereix més seguretat jurídica, i per tant, necessiten instruccions escrites, crec que no hi haurà cap mena d'inconvenient en formular-les, sempre i

quant aquestes instruccions escrites s'adeqüin al marc jurídic vigent.

I només també per respondre al que em deia vostè abans, sempre també amb aquest afany, diguem, de voler presentar les coses d'una forma parcial, la SEDAO, el conveni que avalua la SEDAO fa referència als drets de les dones, però no només als drets vinculats a l'avortament o a la salut sexual, sinó que fa referència a molts altres aspectes. I li puc dir que en els darrers anys, moltes de les recomanacions que ens formulaven han estat acomplertes. Per exemple l'adopció d'una llei d'igualtat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...i si aquesta Cambra té a bé aprovar-la, la modificació del Codi penal per introduir-hi el concepte que ells formulen de la violència de gènere, també s'ha complert. Una legislació suficient que sancioni l'assetjament sexual, també s'ha complert. La introducció del principi d'igualtat retributiva per raó de sexe en l'àmbit del treball. També s'acomplirà amb la Llei d'igualtat. L'edat mínima de 18 anys per contraure matrimoni. Amb el Codi de família que entrarà a tràmit parlamentari el Grup Parlamentari Demòcrata també s'acomplirà aquesta recomanació. De tal manera que li puc garantir que en els últims anys s'han fet molts més avenços en l'àmbit de l'acompliment d'aquest conveni dels que s'havien fet els 20 anys anteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

M'agradaria interpellar al ministre de Sanitat referent a això, si us plau, si ens pot dir arran del debat que hem tingut avui, si té previst fer aquesta comunicació clara i sense ambigüitats, penso que és important conèixer la seva opinió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No sé si el Sr. ministre vol contestar...

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no està previst i creiem que no és necessari de moment, però bé, es pot estudiar com tot. Doncs, ja farem la reflexió pertinent si convé fer aquest avís o aquesta nota informativa que tal com ha dit molt bé el ministre Espot, crec que els professionals sanitaris del nostre país tenen molt clar el que poden fer i el que no poden fer.

Sento discrepar, a mi no m'ha arribat aquesta informació que vostè té. De totes formes en podem parlar, sempre estem oberts a escoltar i a reconduir les situacions les vegades que convingui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passariem a la tercera de les preguntes presentades.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 12 de juliol del 2018, relativa a l'adjudicació per part de la CASS dels manteniments del maquinari i programari IBM per a l'any 2018 a una empresa que no és el "partenaire exclusif" al Principat d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1035 i s'ha publicat en el Butlletí número 70/2018, del 16 de juliol.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el BOPA número 43/2018 publica que la CASS ha adjudicat els manteniments del maquinari i programari IBM per a l'any 2018 a una empresa que no és el "partenaire exclusif" al Principat d'Andorra.

Vist que aquesta acció demostra que altres empreses del país estan capacitades per portar a terme els manteniments del maquinari i programari IBM.

Vist que la ministra de la Funció Pública, en sessió de Consell del dia 15 de març del 2018, va justificar les adjudicacions directes del manteniment hardware i software de tot el maquinari gestionat pel DSI a

l'empresa SPAI ja que, com ella va informar, és l'única habilitada per fer aquests treballs al país.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern com es justifica l'adjudicació directa per part de la CASS a una altra empresa del país que no és "partenaire exclusif" per portar a terme els manteniments del maquinari i programari IBM?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, en permetrà el Sr. Costa que em refereixi a per què s'ha utilitzat la contractació directa segons el previst en l'article 46 de la Llei de contractació pública. La raó la trobem en el fet que únicament dues empreses al país tenen consideració de partner oficial d'IBM per complir amb tots o alguns dels requisits demanats per la CASS.

SPAI, partner exclusiu per manteniment in situ i la gestió de reemplaçaments de peces, i Andorsoft com a partner comercial. Per tant, vista aquesta realitat del mercat andorrà, la CASS, lògicament va demanar pressupost a les dues empreses que ho podia fer.

Dit això és fonamental per poder respondre a la seva pregunta, que tinguem clar que l'abast dels serveis contractats per la CASS i pel Govern són ben diferents. És important no caure en el parany de comparar intitolats de dos concursos diferents i promoguts per dues institucions també diferents.

Per entendre l'abast de cada adjudicació s'ha d'anar al plec de condicions de cada cas, on queden clares les diferències entre ambdues contractacions.

Així, els serveis requerits pel Govern són molt més concrets i limitats, concretament uns serveis de manteniment material del maquinari d'IBM que inclou els treballs a realitzar in situ pel recanvi de peces. Aquesta contractació no inclou prestacions de reconfiguració o de parametratge complex que van a càrrec del client, en aquest cas, doncs, el Govern. Tots els treballs que inclou aquest contracte el realitza directament IBM a distància o mitjançant el seu partner exclusiu a Andorra en aquests tipus de treballs, és a dir l'empresa SPAI.

Per contra, els serveis requerits per la CASS a més a més dels serveis de manteniment material del

maquinari, també inclou altres prestacions de valor, com ara podrien ser la detecció i diagnòstic d'avaries, la relació i comunicació amb IBM, la reconfiguració, etc.

També cabria la pregunta de per què el Govern no contracta, doncs, aquets serveis de valor? I la resposta és ben senzilla, Govern ha optat a la vista de la dimensió i el nivell d'especialització del seu Departament d'informàtica per assumir aquests treballs de manera interna.

Per tant, acotada la diferència entre les prestacions d'una i altra contractació, veiem perquè en un cas només es pot contractar una empresa i en l'altra hi ha la possibilitat de consultar i demanar preus a dues.

En el cas de Govern, a l'hora de contractar els serveis de manteniment material del maquinari al seu sistema operatiu, allà on diu programari vol dir el sistema operatiu d'aquell maquinari, té les limitacions que imposa IBM. És a dir, IBM només permet el recanvi de peces a les seves màquines a personal propi o a personal autoritzat. En el cas de l'empresa autoritzada, en aquest cas, en el cas d'Andorra, és autoritzada en exclusiva a fer aquest tipus de servei a Andorra és SPAI.

En el cas de la CASS, la petició és més àmplia com els hi explicava, i per tant no es restringia a un partner exclusiu com és el cas d'SPAI. I per tant, es van poder demanar també ofertes a partners comercials d'IBM.

En el cas d'Andorra, com ja els hi he dit, l'únic partner oficial, comercial a Andorra és Andorsoft i per tant es van demanar pressupostos a les dues úniques empreses a Andorra que tenen aquesta consideració en àmbits diferents però de partners oficials d'IBM.

Per tant, en aquest cas, Andorsoft que va fer la seva oferta més econòmica, va guanyar aquest concurs i automàticament és la titular d'aquest contracte. Tot i que ha de quedar molt clar que no totes les feines adjudicades a Andorsoft les podrà fer directament aquesta empresa. I algunes d'elles les haurà d'acabar fent IBM directament o bé SPAI.

De fet, per això, la CASS ha signat en paral·lel un contracte directament amb IBM arrel del concurs adjudicat a Andorsoft.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les seves explicacions complexes, per altra banda explicacions Sr. Cinca que a no sé que siguin tècnics informàtics que estiguin realment escoltant la resposta, hom podria dir que no són massa evidents de seguir.

Vostès òbviament ara estan assegurant que la natura de les feines que fa una empresa, en aquest cas, i Govern són completament diferents. I vostè també ens recorda que no cal caure en aquest parany sense mirar el plec de bases. Però el parany és ben fàcil de caure i perquè el títol de les dues adjudicacions són idèntics.

L'adjudicació del programari, del manteniment del programari i maquinari IBM, en un cas per part de Govern, i per l'altre per part de la CASS.

Per tant, que vostès ara s'excusin amb una mena d'argumentari de la confusió, deixi'm dir-li ben clar que si uns són partners comercials, i els altres són partners exclusifs, és una mica el sí però no, el jo puc però no puc, les natures són diferents, i els plecs de condicions i els serveis requerits si anem a mirar el detall, no són comparables.

Bé, ens el creiem, no pot ser d'altra manera però, entendrà vostè que l'opinió pública en vagi plena, perquè bàsicament aquest cas que nosaltres ja donàvem per tancat, és un bon exemple del desori on hem arribat amb aquestes adjudicacions.

La qual cosa es fa molt difícil d'entendre per la ciutadania que vostès cada dia surtin argumentant fets que moltes vegades no són ni coherents entre ells mateixos i que manquen la seva consistència.

Nosaltres ja li dic, ens el creurem el que ens ha explicat però desafortunadament totes aquestes explicacions es poden fer amb previsió i no pas com a reacció de les preguntes de control que fem des de l'oposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Ja li admeto que és una qüestió que si es vol enfosquir-la doncs pot semblar complexa, però ja li puc també ben assegurar, jo no sóc tècnic amb informàtica com vostè sap. Que si es fa l'esforç de llegir els contractes i es fa l'esforç d'entendre quina

és l'operativa d'IBM, de per si sola complexa, és veritat. Com a gran multinacional al final acaba exigint uns paràmetres o uns protocols d'actuació doncs que a ben segur no estan pensats sovint per empreses o per països petits com el nostre, doncs al final es pot entendre perfectament.

Deixi'm que per acabar d'aclarir-li, li expliqui a la pràctica perquè al final penso que és el que la gent ha d'entendre. A la pràctica per tant, com s'executa aquest contracte de la CASS? Si acabem dient que sí que aquí es van poder presentar dues empreses, cosa que no va poder ser a Govern perquè era un contracte molt acotat a una feina que exclusivament pot fer SPAI, al final com s'executa aquest contracte de la CASS? Qui l'acaba portant a la pràctica? I així potser també acabarem d'entendre una mica més com funciona IBM i com funciona per tant aquest contracte.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

En tot cas, si vostè em fa una pregunta doncs jo li explicaré al detall de com funciona aquest contracte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Em pot explicar com funciona aquest contracte?

(Se senten riures)

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Moltes gràcies Sr. síndic i moltes gràcies al Sr. Costa per donar-me l'oportunitat de continuar amb la meva explicació.

Un cop la CASS va rebre les dues ofertes, com li deia va triar la menys adient, i en aquest cas, vistes les limitacions que té Andorsoft, va optar, es veu amb la situació d'haver de fer un contracte paral·lel amb IBM, que li cobreixi aquelles parts que Andorsoft no li pot cobrir.

Quines són?

La gestió d'incidències, la comunicació amb IBM, la re configuració del programari, i altres qüestions les fa directament Andorsoft, guanyador del concurs promogut per la CASS, en aquest cas amb contractació directa a la vista que només pot demanar a dues empreses l'oferta.

El manteniment del maquinari i del sistema operatiu, el fa directament IBM.

El suport i l'aprovisionament de peces, el fa l'empresa SPAI, a la llum del contracte que té SPAI amb IBM i a la llum de ser el representant exclusiu per aquest tipus de treballs a Andorra.

El servei de suport tècnic a distància els dies laborables, de set del matí a sis de la tarda, el fa directament IBM. No el fa ni Andorsoft ni espai.

I el servei in situ del recanvi de peces, el fa SPAI altre cop a l'empara del contracte que té SPAI amb IBM i amb qualitat de representant exclusiu per aquest tipus de treball.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Al final tot això Sr. Costa per entendre que certament és un contracte doncs complex, amb un procedir impositat en aquest cas per la multinacional i que implica que malgrat una part dels treballs, sí que els pot fer Andorsoft, i té la capacitat i l'autorització d'IBM per fer-los, no pot acabar cobrint tot el ventall del que demanava la CASS.

Per contra, en el cas de Govern, allò que demanava Govern, única i exclusivament ho pot fer SPAI. Per tant, ja no cabia la possibilitat de demanar-li una oferta a Andorsoft. D'aquí ve la diferència entre els dos. I és cert, l'intitulat és el mateix...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...ja també li he dit, són dues institucions diferents que llancen el seu concurs i com vostè es pot imaginar ningú presenta una proposta només en base al títol del concurs sinó llegint-se el plec de condicions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Cinca per la profusió en el detall d'aquesta complexa resposta, ja li admeto.

Només a títol anecdòtic. També aquesta adjudicació que fa la CASS pels manteniments d'aquest maquinari programari IBM per tot el 2018 en forma de contractació amb caràcter d'urgència, esdevé al 29 de maig. Gairebé meitat de l'any. Això és un procediment normal que s'adjudiqui el manteniment de tot l'any 2018 quan ja ha passat mig any? Què vol dir que al mig any anterior, qui ho ha fet? O aquesta persona que ho ha fet, ja es proposava que ho faria? O es deixa en stand by? És difícil d'entendre com una adjudicació que es publica al BOPA el 29 de maig, cobreixi tot el 2018. Jo em pregunto què és el que ha passat des de l'1 de gener del 2018 fins al 29 de maig del 2018?

Però és que l'empresa que ha estat fent les feines ja sabia que se li adjudicaria? Si pot una mica desvelar tot l'entrellat.

Gràcies Sr. síndic.

El S. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Entenc, la veritat és que aquesta pregunta li hauria de respondre la CASS, que és qui gestiona l'operativa diària, però entenc com passa molt sovint amb contractes de manteniment que mentre la CASS no va tenir tots els informes d'adjudicació, inclosos els d'intervenció, doncs en aquest cas va prorrogar el servei a través de qui li estava proveint fins aquell moment.

De fet, si ens mirem el que li acabo de fer del descriptiu de totes les tasques, tret de la primera, la de la gestió d'incidències, comunicació amb IBM, reconfiguració del programari, que aquesta la fa directament Andorsoft, la resta facis com facis el concurs, l'acabarà fent IBM mateix, ja sigui directament amb els seus treballadors doncs a la casa mare o a la delegació regional que tingui assignada Andorra o el seu partner exclusiu per les feines que també li he detallat.

Per tant, en res canviaria, però certament, té tota la raó, del gener fins al maig en què no es confirma aquesta adjudicació, doncs entenc que es van prorrogar els treballs que ja s'estaven fent a l'any

anterior, perquè el que segur que no pot ser és que es quedi sense servei, en aquest cas el departament d'informàtica de la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Ja per anar enllestint Sr. síndic.

El que vostè mencionava Sr. Cinca que òbviament avui és una oportunitat indiscutible per posar negre sobre blanc i per aclarir tota aquesta problemàtica que hi pot haver en la interpretació del que s'ha vist a la llum.

En aquest sentit també personalment, a mi em va estranyar la resposta des del Govern, en aquest cas de la ministra Descarrega, a la pregunta que va fer el company conseller Sr. Víctor Naudi. Quan en aquesta pregunta escrita al Govern que aparentment també s'intuïa una mica de contradicció és una bona oportunitat per poder desfer embolics o malentesos però no es parla i es passa de puntetes per sobre perquè justament la casa ha pogut fer aquesta adjudicació a IBM, quan es preguntava directament per això. Per tant, és un altre indicatiu de què potser les explicacions si es fessin quan hi ha l'oportunitat de manera més diàfana tots plegats estariem fent un ús més eficient al mateix temps. Per tant, jo el que li dic és que en aquesta resposta escrita que es va publicar en el Butlletí del Consell enlloc apareix una explicació fefaent, com vostè ara sí m'ha donat, del perquè la CASS va poder adjudicar a una empresa...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Faig una darrera pregunta, Sr. síndic.

Vistes les seves explicacions doncs, i entenent si la situació de "*partenaire exclusif*" per l'empresa SPAI continua, això vol dir que automàticament amb tots els anys a venir el manteniment del programari i maquinari dels equips informàtics IBM de Govern s'adjudicaran directament a aquesta empresa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada el que vol dir és que, com es fa habitualment també, Govern cada any abans de llençar aquest concurs, quan venci l'adjudicació actual, li demanarà a IBM quines empreses del país estan capacitades, validades per la pròpia IBM, per dur a terme aquests treballs.

És veritat que arrel de tota aquesta polèmica sota el meu punt de vista absolutament infundada, però en tot cas polèmica, s'ha fet una altra cosa i és adreçar-nos a IBM des del Departament d'informàtica de Govern per demanar també si aquest procedir, el fet de què només tinguin assignat un representant exclusiu per aquest tipus de treballs que són els que necessita Govern, acaba tenint una incidència en el preu, és a dir, el fet de no haver-hi més concurrència acaba tenint una afectació en el preu i per tant se li ha demanat també que sota cap concepte podríem acceptar que aquesta limitació acabés tenint un sobre cost per Govern i, per tant, entenc que de cara al proper concurs IBM donarà una resposta satisfactòria a aquesta inquietud que s'ha aixecat arrel d'aquesta polèmica, insisteixo.

Però en tot cas, el que fem abans de llençar un concurs com aquest és adreçar-nos en aquest cas a la casa mare per demanar-li qui ens pot oferir aquest servei a Andorra vist que en un moment determinat de la Història IBM va decidir que no prestaria directament el servei al 100, en tot a la seva plenitud, directament ells que és com...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera repregunta Sr. conseller...

El Sr. Ferran Costa:

Una darrera repregunta Sr. síndic sorgida arrel justament de la resposta que m'ha donat ara el Sr. Cinca que és una informació ara per ara inèdita.

Arrel de la meua pregunta vostè diu que a l'avança s'adreçaran a IBM per demanar quines són les empreses que poden fer aquestes feines, però és que justament aquesta pregunta jo l'havia fet amb una demanda d'informació escrita de quin era el

procediment justament, no? I a dia d'avui, a no ser perquè vostè ara m'informa d'això, no n'havíem tingut la resposta. Al contrari, als dossiers que jo els he demanat de demandes d'informació em diu literalment: "Pel que fa a la sol·licitud per part del Govern a l'empresa SPAI perquè acrediti la seva exclusivitat al país per aquest tipus de feines tinguda en compte per l'adjudicació publicada al BOPA número 7 de data 31 de gener del 2018, l'empresa SPAI no podem adjuntar cap document perquè aquesta demanda es va fer verbalment després de la recepció del pressupost econòmic de renovació. És a dir, o que hi ha un canvi de procediment complert, o que vostè acaba de caure en una contradicció evident. Perquè vostè diu que ara a priori, vostès des del Govern, són els que sol·licitaran aquesta adjudicació però això no s'havia fet mai així.

És el cas?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Vostè és una persona escaient en l'ús de la llengua i ho acaba de dir molt bé: "sol·licitaran". Ja li he dit, arrel d'aquesta polèmica doncs evidentment canviarem alguns paràmetres i aquesta informació que ha esdevingut d'interès especialment pel seu grup parlamentari, doncs la corregim, només faltaria! El que es tracta és de fer els procediments el més transparent possible perquè tothom es quedi ben tranquil en com es fan les coses. I per tant, en aquest sentit no hi ha cap problema per fer aquesta pregunta a partir d'ara.

Sàpiga també, i de fet això també justifica una mica el perquè li estic jo donant avui aquestes respostes, finalment estem parlant de dues institucions diferents, és difícil veure qui ha de respondre què, si la CASS entre cometes, si el Departament d'informàtica... Al final, hi ha un nexa comú a tot això que és la Intervenció de l'Estat. La Intervenció de l'Estat ha intervingut un procediment i l'altre. Per tant, ha vist els dos procediments i sap copsar la diferència entre els dos procediments. per tant, la pròpia Intervenció de l'Estat, a la vista d'aquesta situació, doncs també ha demanat més claredat, més detall en els plecs de condicions a partir d'ara per a qualsevol tipus de contracte o de concurs que es pugui fer d'aquesta naturalesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo plantejava una repregunta en relació a l'adjudicació feta en el mes de gener en el sentit doncs, que aquella adjudicació publicada al BOPA la signava el Sr. cap de Govern i el Codi de l'Administració en el seu article 115, en l'apartat b), diu que "L'autoritat del funcionari que participi directament en una adjudicació s'abstindrà".

La pregunta concreta és: creu el Govern que s'ha respectat aquest article amb l'adjudicació feta al mes de gener a l'empresa SPAI?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè Sr. Naudi que ha estat a Govern i que sap com funcionen els procediments a Govern sap que qui signa el decret, o l'edicte en aquest cas, no és qui ha fet l'adjudicació. L'adjudicació la fa Govern que és un òrgan col·legiat i l'únic que fa en aquest cas el cap de Govern o el ministre que per delegació signi l'edicte és contra validar aquella decisió presa pel Govern. Per tant, no juguem amb les paraules, que vostè ha estat a Govern i sap perfectament com funciona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passàrem a la quarta pregunta presentada.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 19 de juliol del 2018, relativa a la suspensió de la construcció de l'edifici *The Cloud*.

Fou registrada amb el número 1053 i s'ha publicat en el Butlletí número 71/2018, del 26 de juliol.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el 18 de juliol el director general d'Andorra Telecom va anunciar la suspensió de la construcció de l'edifici *The Cloud*.

Es pregunta: pot informar Govern quin import ha suposat tots els concursos d'idees, estudis, plans estratègics i projectes encarregats respecte aquest edifici, tant pel que fa a la seva construcció com a la seva ocupació comercial? Quin cost ha suposat l'enderrocament de l'edifici antic d'Andorra Telecom? Quin import s'ha pagat fins a la data pels lloguers de l'espai de l'oficina comercial d'Andorra Telecom actual al centre d'Andorra la Vella? Quin cost anual total suposa el lloguer de l'espai actual de l'oficina comercial d'Andorra Telecom?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, primer de tot Sr. Costa en l'enunciat de la seva pregunta, efectivament el director d'Andorra Telecom que va anunciar el 18 de juliol d'aquest any la suspensió del projecte *The Cloud*. Però li recordo que la mateixa tarda vaig fer una roda de premsa en la qual, com a president del Consell d'Administració vaig donar les explicacions dels motius que ens havien portat a suspendre el projecte. Sóc coneixedor de les suposades crítiques que hi van haver per no haver estat present a la roda de premsa del matí, però la meua obligació com a president d'Andorra Telecom era informar a la junta general d'accionistes, és a dir, va ser un acord pres per tota la junta general.

Entrant ja en les seves preguntes.

El cost total liquidat o compromès del projecte *The Cloud* ha estat de 3.330.000 euros, una xifra molt important, i que correspon a l'enderroc dels edificis, l'habilitació de les instal·lacions d'energia, la preparació del solar o els estudis geològics, una inversió imprescindible per dur-hi a terme qualsevol projecte i que, per tant, s'aprofitarà en el futur projecte a la zona. Aquests diners invertits

suposarien 1.744.000 euros, el que ve a suposar el 52% del cost total.

L'enderroc dels dos edificis situats en el terreny, l'antic edifici administratiu d'Andorra Telecom i la caserna de bombers, ha tingut un cost de 732.000 euros. Andorra Telecom ha pagat fins el moment 326.886,56 euros corresponent al lloguer de diversos espais situats en el número 2 del carrer Prat de la Creu i que inclouen la planta baixa, la planta primera, la planta tercera i espais d'ús compartit a la segona planta. En total, suposa 768 m2 d'ús exclusiu d'Andorra Telecom i 263 m2 d'ús compartit.

El preu mensual del lloguer de les tres plantes és de 8.755,88 euros, el que eleva fins els 105.070 euros l'import anual pagat per l'arrendament d'aquests locals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, li he de dir que la seva resposta per ràpida i precisa és altament preocupant.

Vostè parla que hem... no farà servir el plural majestàtic, han llençat, han llençat directament a les escombraries gairebé 3 milions i mig de diner públic, 3.330.000 euros de diner públic llençat a les escombraries amb un projecte irrealitzable, amb un projecte completament qüestionable, amb un projecte que el que han fet durant els darrers quatre anys és marejar la perdiu aquí en seu parlamentària, marejar la perdiu de tots els parlamentaris, però marejar la perdiu de tota la ciutadania d'aquest país. I això, des del meu punt de vista denota una manca de respecte envers els nostres conciutadans, perquè són 3.330.000 euros de diners que ha aportat i que han anat directament a les escombraries, i que vostès ho diuen amb aquesta naturalitat com si amb vostè això no anés la cosa.

La seva improvisació al capdavant del ministeri denota perillosament el que pot passar amb els diners públics en aquest país. I l'exemple de The Cloud em penso que és una referència clara i cristal·lina. S'han fet afirmacions gratuïtes durant els darrers quatre anys sobre el contingut de l'edifici, sobre què hi aniria, si anirien empreses tecnològiques, si seria un pol d'atracció, si aniria inclús un museu o un casino, també hi havia de posar el casino, també se'n va parlar aquí en seu parlamentària. Botigues, botigues no perquè faran la competència als botiguers actuals.

També vam parlar del ball de xifres del seu cost, se'n va parlar a bastament aquí en seu parlamentària. I els milions anaven amunt i avall, depenent del dia i de la resposta que rebíem des de la bancada del Govern.

Tot això, des del nostre punt de vista, com es demostra ara amb els fets que podem contemplar, denota una improvisació total, una manca de visió estratègica pels projectes claus del país, una manca de visió estratègica per al nostre país, i un gran fracàs, un més que podem posar a la llista del seu llegat de Demòcrates per Andorra.

Són un gran exemple de com governar des de la falta de rigor i des de la irresponsabilitat, perquè des del nostre punt de vista, llançar a les escombraries gairebé 3 milions i mig de diner públic és d'una total irresponsabilitat.

Vostè parlava, jo no li havia demanat pas sobre si va comparèixer al matí o a la tarda, si primer va comparèixer el director d'Andorra Telecom, vostès, moltes vegades en aquesta mateixa seu parlamentària han argumentat que són un Govern col·legiat. Doncs, com a Govern col·legiat suposo que en aquesta situació també ens n'ocupa, jo demanaria quines són les responsabilitats, què passa amb aquests diners? Ningú no diu res? Com és que aquest Govern col·legiat on tots vostès es donen suport en les seves preses de decisions, quan passa quelcom tan greu com llançar gairebé 3 milions i mig de diner públic, ningú fa cap explicació i ningú demana explicacions sobre aquest tema, sinó que es transmeten aquestes xifres amb total naturalitat, com aquell qui no vol la cosa.

Potser, Sr. Torres, a vostè 3 milions i mig li sembla molt posa cosa, però preguntí-ho a la gran majoria dels nostres conciutadans del carrers què en pensen d'aquests gairebé 3 milions i mig d'euros malbaratats.

Em sembla Sr. Torres que amb les seves afirmacions jo li he de dir malauradament que vostè no té credibilitat. Que entre la despesa amb aquest projecte, però van parlar d'una altra despesa, la dels heliports...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Acabo de seguida Sr. síndic.

...que ascendien a 700.000 euros més en estudis, tots plegats, 4 milions a les escombraries, només amb dos projectes.

Això no és rigorós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, veig que vostè ha entrat directe en precampanya i directe atacant-me directament sobre uns temes que penso que, fins i tot, en la meua primera part de l'exposat no ha prestat atenció a les dades que jo li he donat.

Evidentment, hi ha uns diners d'aquest import que sí que són uns diners, doncs, que eren per l'elaboració del projecte, com es pot fer en molts casos en elaboracions de projectes o plans de negoci, perquè això s'escau dins de l'estratègia de diversificació d'Andorra Telecom. I aquí, jo com bé li he dit, hi ha 1,7 milions d'euros que no són llançats ni molt menys.

No volia entrar en qüestions que potser avui no tocaven, però vull dir, podríem anar a buscar exemples o un exemple fins i tot molt concret, de quan el seu partit, i no mirant el retrovisor, perquè a demés són casos molt concrets, fins i tot del president del seu grup parlamentari, quan es va fer el projecte del museu Gehry, que ja es van tirar 3 milions d'euros a les escombraries, però aquí van ser els 3 milions d'euros que es van tirar a les escombraries.

Però no vull entrar aquí amb més polèmiques, només li faig per contestar-li una miqueta com va anar.

Nosaltres aquí vostè diu que no tenim responsabilitats. A veure, jo penso que aquí sí que hem agafat la responsabilitat política de saber que si aquest edifici, fins i tot, Andorra Telecom tenint els fons necessaris per poder fer aquesta inversió, el que aquí està en discussió és la diversificació d'Andorra Telecom. La diversificació d'Andorra Telecom ha passat per la compra a Masmovil per exemple d'unes participacions, és quan ens van portar una plusvàlua. Actualment la compra d'Avatel, de la constitució de la societat Avatel, com vostè ho sap, i fins i tot ara li anunciaré la setmana passada vam rebre al consell d'administració una oferta de compra per les nostres participacions generant una plusvàlua de 6 milions d'euros el qual hem estimat que no corresponia vendre-ho perquè s'emmarca dins de les sinergies que nosaltres hauríem de tenir.

Dit això, penso que és molt agosarat dir que nosaltres gastem els diners irresponsablement. Seria molt irresponsable haver tirat el projecte endavant

sabent que el cost estimatiu del projecte total era de 39 milions d'euros i que amb les xifres aquestes que tenim ara ascendiria a una quantitat de 55 milions d'euros. Aquí sí que estem parlant de responsabilitat. És a dir, nosaltres...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Doncs, acabaré en la segona part de les preguntes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Torres, vostè intenta afegir giragonses dialèctiques de manera clara, perquè m'acusa a mi de fer campanya electoral. Vostè preferiria que s'acabés un projecte The Cloud, que és el que els ha ocupat majoritàriament en el seu ministeri durant 4 anys, i que com que s'apropen eleccions no en parlem. Això és el que els agradaria més.

Per tant, vostè ja ens acusa aquí de fer l'altruisme quan no n'estem fent cap no n'estem fent cap, estem demanant explicacions sobre un fracàs estrepitos del seu ministeri. És clar, senzill.

Em penso que tothom això ho pot entendre.

Llavors diu que no vol mirar el retrovisor però ho fa. O sigui tampoc no vulgui enganyar el personal perquè de manera clara i evident, vostè tira del retrovisor. Però és que a més a més ho fa de manera parcial i completament esbiaixada, perquè el que fa és acusar a un Govern anterior de tirar diners a la paperera. Perdoni! Va ser el Govern Socialdemòcrata que quan va arribar al Govern va desestimar el projecte anterior. Per tant, no confonguem els termes i diguem les coses clares, perquè en cap moment es van tirar diners a la paperera, sinó que va ser un Govern posterior que va desestimar un projecte perquè no li va convenir pel que fos.

Per tant, deixem les coses clares.

Dit això, li continuo dient, ara vostè ens vol tancar les seves vergonyes amb altres encerts. No va per aquí. Vostè ha de ser responsable en el 100% de la gestió dels diners públics i del 100% del seu temps, perquè vostè tal com jo som servidors públics i per això

estem aquí, per fer la nostra feina de manera eficient, i no val tapar les vergonyes amb un encert...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

...pel fracàs absolut del The Cloud.

Acabo Sr. síndic, amb la primera de les meves repreguntes.

Què pensen fer en aquell solar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, deixi'm dir-li que vostè amb les formes que té, em sorprèn l'actitud que té avui senyalant-me amb el dit d'aquesta manera. Ja em disculparà, i m'ho agafó una miqueta amb to simpàtic.

Les explicacions com bé li he dit, jo li he donat les explicacions. No entraré en el tema, doncs, que li he comentat abans, perquè penso que no toca, però vull dir, vostè fa afirmacions gratuïtes que nosaltres hem tirat els 3,3 milions a la paperera i aquest no hauria de ser amb el que es quedés la gent. Sinó que li estic dient que hi ha més d'1.700.000 euros d'aquí que es reaprofitaran perquè és l'energia, l'enderroc dels edificis, etc.

Llavors, ens els propers mesos nosaltres el que no volem és comprometre el futur Govern del que es pugui fer en aquesta parcel·la. Nosaltres sí que tenim molt clar que aquí s'hi ha de donar un ús a aquesta parcel·la i aquesta parcel·la s'ha d'edificar. Ho tenim claríssim, però vista la proximitat de les eleccions, el que nosaltres hem fet, ens hem assentat amb el Comú d'Andorra la Vella i s'ha acordat que el 30 de novembre el Comú d'Andorra la Vella tindrà la part posterior, és a dir, on estava l'antiga caserna de Bombers a disposició per poder fer, segons ens han manifestat des del Comú, un mercat de Nadal, i en aquella zona, un cop que s'acabi el mercat de Nadal, d'habilitar-hi activitats perquè sigui una zona de lleure, sempre condicionat, ja li dic bé, als projectes que pugui tenir Andorra Telecom, perquè aquest és un solar molt preciós i ens ha d'ajudar amb la diversificació d'Andorra Telecom.

En la part de la carretera...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Perdoni Sr. síndic.

...en la part del davant estem fent un projecte, el qual vam contractar un arquitecte per fer embellir la zona de la part del davant, justament, però de manera provisional i gastant el mínim de diners possibles, doncs, per deixar aquella zona adequada vist que és el cor d'Andorra, i que no volem perjudicar tampoc la imatge d'Andorra. Igualment, de la mateixa manera, el Comú d'Andorra la Vella adequarà els espais dels carrers adjacents per donar continuïtat cap a l'avinguda Riberaygua.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller alguna altra repregunta...

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Torres, intentaré apuntar-ho.

Em preocupa la seva resposta perquè ara m'està dient que intentaràn gastar el menys possible però continuen gastant. I ara només per l'adequació que cal fer-la òbviament, no deixarem empantanegada aquella zona, és evident, és d'una lògica aclaparadora, però vostè ha parlat d'uns diners que continuem gastant. Continuem gastant sense cap necessitat si les coses s'haguessin fet ben fetes perquè vostè acaba de dir que el lloguer actual de les oficines comercials d'Andorra Telecom a les noves ubicacions, a tocar de la Rotonda, ascendeix a 105.000 euros anuals. Per tant, mes que passa, mes que anem engruixint la factura governamental. Per tant, que els nostres conciutadans vagin pagant despeses innecessàries que no faria falta incórrer si la gestió s'hagués fet ben feta.

Em sap greu dir-li així de clar però vostè en el sector privat faria temps que ja hagués estat acomiadat. Fa temps que hagués estat acomiadat per la gestió negligent davant d'aquests projectes que costen uns diners i unes quantitats de diners ingents a l'erari públic i que no van enlloc. I vostès ara no volen aquí comprometre el govern que hi haurà sortint de les properes eleccions, ho deixen empantanegat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

...i no arreglen res.

Faig la pregunta Sr. síndic.

Tenen previst deixar sine die amb el conseqüent cost i després a pública les oficines comercials a les obligacions actuals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Em diu que he fet una gestió negligent i hauria d'haver estat acomiadat. En tot cas, ens acomiadarà si escau la ciutadania el dia que hi hagi eleccions, que penso que aquí és el que pertoca, però jo com a responsabilitat política, jo li he dit Sr. Costa, d'un projecte que teníem estimat amb 39 milions d'euros, que a 39 milions d'euros era un projecte rendible amb el que s'hi pretenia posar a l'interior. Vostè està dient però el que passa és que, ja sap vostè, vostè és empresari i sap que quan es realitza un projecte es fan molts plans i molts estudis i cada cop que avança el temps adequies millor l'oferta que tu vols posar-hi dins de l'edifici.

Si vostè em diu que nosaltres de 39 milions, tenint una oferta de 55 milions haguéssim hagut de continuar l'edifici i no deixar-lo així, jo no hi estic d'acord i penso que nosaltres per responsabilitat política havíem d'aturar el projecte en el punt on estava perquè sinó sí que no haguéssim tingut la decència de gastar-nos tants diners quan això no era rendible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Llavors vostè convindrà amb mi amb les seves afirmacions que les afirmacions fetes tant per vostè com per membres del seu govern col·legiat durant els darrers quatre anys envers el que esdevindria amb l'edifici Andorra Telecom, eren fum. Vostès ens venien fum perquè ens han donat informacions contradictòries. Ens han fet el que li deia al

començament, marejar la perdiu, de manera inconsistent amb arguments incoherents que al final s'han ensorrat com un castell de cartes i aquesta és l'evidència. Això és el que tenim, aquest és el llegat que tenim.

Vostès ens han estat explicant les meravelles que suposaria aquest edifici, inclús ens hi van encabir el casino en un moment donat. Vostès no se n'adonen de l'arbitrarietat de les seves afirmacions que denoten una manca claríssima de visió estratègica en qualsevol dels projectes que tiren endavant. Aquest n'és un bon exemple. Per nosaltres això és altament preocupant. I aquests diners que hem llençat a les escombraries, no els recuperarem mai. Els haurem pagat tots els conciutadans i vostès es quedïn o marxïn, no ho respondran per aquesta quantitat de diners. Això és una gestió en el nostre parer molt deficient al cap del seu ministeri.

No m'ha respost a la pregunta que li havia fet abans, i aprofito per tornar-li a fer: continuaran les oficines comercials a les ubicacions actuals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs de moment les oficines continuaran en l'indret que es troben, però sí que estem plantejant al Consell d'Administració de veure una solució alternativa a les oficines que tenim ara mateix al Prat de la Creu número 2.

Quan vostè em parla de què nosaltres venem fum. Nosaltres no venem fum, aquí tenim un pla de negoci molt concret amb una rendibilitat molt concreta si els costos de l'edifici es mantenen tal com havien estat i s'havien projectat d'un bon inici. I aquí només estem responnent a l'estratègia de diversificació d'Andorra Telecom, que penso que ningú posa en dubte que l'estratègia que estem fent de diversificació és bona. I evidentment, quan es fan inversions o el que sigui, sempre hi ha el risc que alguna de les inversions té un cost de preparació i d'estudi, i si es veu que aquesta inversió que s'ha de fer no serà bona, val més parar a temps i no fer una despesa innecessària que condicioni governs futurs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs justament en aquest sentit Sr. Torres, jo no li discuteixo la decisió que ha pres, jo li discuteixo tot el recorregut fins arribar a aquesta decisió. Això és el que li estic discutint. I vostè m'està dient que clar el cost que ara se li presentava era inassolible, doncs la pregunta quan aquí en seu parlamentària li demanàvem quin seria el cost de l'edifici i ens assegurava amb tota la seva contundència, i amb tota la seva vehemència i la rotunditat de què estàvem parlant de 39 milions d'euros, a la meua pregunta s'inventava la xifra? O quina mena d'estudis tenia vostè? Quina mena d'estudis poc fiables per altra banda, vista l'evidència. Això és el que li estic demanant Sr. Torres. Perquè sinó, com ens hem de creure les respostes que vostè ens proporciona cada vegada, si cada vegada ens dóna una resposta diferent. Per això li deia que vostè ja ha acabat el crèdit que tenia disponible, ja l'ha acabat. Perquè cada vegada ens dóna respostes contradictòries i cada vegada això sí, nosaltres des de l'oposició ens les hem de creure. Expliqui'm com vostès van calcular que el cost de l'edifici seria de 39 milions d'euros, quan al final ha sigut de 55.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Abans de donar-li la paraula, voldria saludar els alumnes de l'escola andorrana d'Encamp, de tercer, que estan veient aquest apassionant debat.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li asseguro que el cost que nosaltres havíem tingut estimat era sempre de 39 milions perquè ens basàvem en les estimacions base que ens havien fet els arquitectes i la propietat delegada.

Llavors nosaltres teníem el cost dels 39 milions i era aquí que ens basàvem per fer tots els estudis. I la sorpresa va estar que dins de la fase 3, que estava estimada en 28,7 milions d'euros, la primera oferta més barata fos de 40,6 milions d'euros, el que suposava un increment de més del 40% de l'estimació base.

Entendrà vostè que nosaltres hem analitzat, hem demanat als arquitectes l'informe del perquè havia pujat tant el cost, i a més dir-li que sent titular d'ordenament territorial, en cap cas no hem tingut mai un increment superior al 20% amb les obres, en

cap cas. I li diré més. Amb obra pública, fins i tot els costos sempre s'han respectat amb les estimacions que hi havia. Llavors, ara per ara tenim, l'informe dels arquitectes en el qual ens al·lega quins són els motius perquè ells creuen que s'ha pujat més el preu, que li podria anunciar i també estem a l'espera de l'informe de la propietat delegada que ens ha d'arribar els propers dies per poder acabar d'analitzar la situació del perquè aquest increment de preu. Perquè si aquest increment de preu no hi hagués estat, l'edifici s'hagués tirat endavant evidentment, però ara deixa de ser rendible. I el que som nosaltres responsables, el consell d'administració d'Andorra Telecom i la junta general d'accionistes són responsables de gestionar bé els fons d'Andorra Telecom. I jo estic molt tranquil i molt segur de la decisió que hem pres perquè no posem en risc els recursos d'Andorra Telecom, que és la nostra obligació i el mandat que tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Jo penso que mirar el retrovisor no serveix de res, el que hauríem de fer justament és fer una reflexió perquè no torni a passar. I penso que hem de gestionar els diners públics de la manera la més bona possible.

Estem parlant de 3,3 milions d'euros que s'han gastat per destruir efectivament l'edifici i estem parlant de què estem gastant quasi 100.000 euros l'any de lloguer per Andorra Telecom. És a dir, si extrapolem en deu anys, són un milió d'euros.

Doncs a mi em preocupa aquesta gestió. Jo crec que s'havia de pensar en un projecte, com un privat, un projecte ben plantejat amb un pla de negoci que s'aguanta i no s'ha fet i és llàstima. Però rectificar és de savi. Jo prefereixo que s'aturi que no pas que es faci una cosa i que després ens mosseguem els dits tots plegats.

Ara, jo voldria saber si el Sr. ministre ha fet un inventari dels béns immobiliaris de Govern per veure si hi ha un edifici propietat de Govern que podria servir a Andorra Telecom per estalviar aquests 100.000 euros de lloguer d'Andorra Telecom. I crec que ara seria bo que tothom pensés que a veure què es farà d'aquest terreny també que ara mateix fer unes fires de Nadal i tot això està molt bé, però crec

que vist el cost que hem gastat s'ha de fer alguna cosa en aquest terreny.

Moltíssimes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, estem sortint una mica del que és estrictament aquesta pregunta, després hi ha una següent pregunta plantejada que segurament permetrà de fer també aquest tipus de reflexions i de preguntes.

Sr. ministre... Sr. ministre si voleu contestar...

El Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, el que em sorprèn és que quedi els 3,3 milions d'euros gastats. És a dir, ja ho he manifestat. D'aquests 3,3 milions d'euros gastats hi ha un 1,7 milions d'euros que han sigut per enderrocar els edificis i per tota la part d'energia. L'edifici, l'antic edifici de Bombers, era un edifici que estava fora de normativa, era un edifici que no era accessible i segurament la despesa que hagués suposat condicionar aquell edifici hagués sigut molt superior i li puc dir el mateix de les instal·lacions d'Andorra Telecom. Ara tenim els solars nets, preparats per poder-hi incorporar qualsevol tipus d'edifici o d'activitat.

El projecte amb aquests costos no era rentable i nosaltres tenim la responsabilitat de gestionar bé els fons d'Andorra Telecom, i això ja es reflexa en els resultats que anem tenint any rere any.

I per la pregunta que vostè em formulava de si el Govern té algun edifici que pogués cedir a Andorra Telecom? No hem entrat en aquest plantejament i ja li he dit que en el proper Consell d'administració està sobre la taula de plantejar opcions alternatives per adequar les oficines comercials de la companyia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, jo m'afegeixo al que han dit els companys en relació a la mala gestió de tot aquest projecte i que estem pagant molt car actualment.

Jo el que voldria demanar, perquè de fet vaig fer unes preguntes, unes demandes en relació a això i

penso que no s'ha explicat. Jo voldria saber si tenim costos d'anul·lació que vindran a posteriori, és a dir després de la suspensió del projecte, és a dir coses que es van comprometre i que les haurem de pagar a posteriori que potser vostè no ens ha explicat, algunes clàusules que puguin estar en algun contracte, per realment tancar el cercle i saber tots els costos econòmics d'aquest projecte fallit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per la pregunta Sra. Gili.

No tenim constància de què hi puguin haver costos suplementaris que puguin ser importants. L'únic cost o despesa que hi podria haver és la que pugui generar el fet de no fer l'edifici en aquell moment ja que el Comú d'Andorra veia fàcil el condicionament dels carrers adjacents.

Si hi havia algun cost que ens hagués correspost a nosaltres i que hem perjudicat al Comú d'Andorra la Vella pel fet de no haver tirat el projecte endavant en el seu moment, aquestes despeses són unes despeses potser de connexions de clavegueres o alguna cosa així, però mai serien uns imports massa importants, és a dir, molt probablement serien imports de pocs milers d'euros però penso que vostè demana transparència i el que nosaltres procurem aquí és de donar transparència a tota la informació que nosaltres donem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que molts estem d'acord en què l'Administració ha de tirar endavant aquells projectes que puguin ser estratègics i que ajudin a desenvolupar pols econòmics com hagués pogut ser el cas de l'edifici que ocupa aquesta pregunta.

Però, vostè ha fet menció tres vegades al fet de què l'edifici no era rendible amb aquest cost de construcció, i evidentment aquest cost de construcció ha d'estar controlat. Però m'agradaria

que em confirmés que amb el cost hipotètic anteriors dels 39, 40 o 41 fins i tot milions d'euros que s'havia dit, en el Pla de viabilitat que se'ns va entregar vora 700.000 euros del Pla de viabilitat dels ingressos de l'Edifici *The Cloud* provenien de dues partides: primera partida, lloguer que pagarà la pròpia STA per estar a l'edifici; segona partida, 135.000 euros -i li parlo de memòria perquè ja fa molts dies que ho vam parlar- d'estalvi de manteniment. Total vora 700.000 euros que vostès al Pla de negoci imputaven com un ingrés que al meu entendre és un canvi de butxaca. I això no és rendibilitat ni a 39 ni a 55 milions d'euros.

Em pot confirmar aquestes xifres i que això era així?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, no li puc confirmar aquestes xifres perquè no són exactament com vostè les planteja.

Nosaltres el valor mig de la rendibilitat de la inversió amb aquell cost que teníem era del 3,8% per la banda baixa i podíem anar fins i tot fins a un 6% de rendibilitat de l'edifici. Sí que és veritat que nosaltres ja en el seu dia vam parlar aquí en Seu parlamentària, els imports que hauria d'ingressar Andorra Telecom pels lloguers, s'ha d'estipular si aquest edifici seria rendible, o no. És veritat que hi hauria el lloguer de les oficines d'Andorra Telecom però és que si no les llogués Andorra Telecom les llogaria algú altre.

Nosaltres per fer un estudi, vol dir de la mateixa manera que hauríem d'estar llogant un altre espai. És a dir que amb els plans de negoci, ja en el seu dia ho vam parlar, jo penso que sent empresari com és, si vostè té un local de propietat seva i el lloga a una empresa seva doncs, justament per fer els seus comptes d'explotació suposo que té en compte l'import o aquesta despesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera pregunta, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, STA estava a casa seva i no pagava lloguer i ara ho fem més maco, o fem més *xulo* i si no és aquesta xifra digui'm quina? Vora 500 o 400.000 euros que es llogava la pròpia STA per estar a casa seva, quan veníem de pagar zero! I en aquell pla de negoci s'hi imputaven com a ingrés l'estalvi de manteniment adduint a què com que l'edifici antic era vell ens estalviarem més de 100.000 euros de manteniment. Com que tenim les xifres, si no són 100, 110 o 135... Jo no les tinc aquí, vostè sí que les té.

Entre 600 i 700.000 euros d'ingrés en aquest pla de negoci, són absolutament ficticis perquè Andorra Telecom fa dos anys no pagava lloguer. Ara se'n va a casa seva i s'ha de pagar a la societat que es crearà el paraigües de la pròpia Andorra Telecom per pagar-se el lloguer a si mateixa?... Bé, canviem de butxaca, fem trampes al solitari, diguem-li com vulguem però la realitat és que la rendibilitat baixava vora mig 500.700.000 euros en el seu resultat. Si això ha canviat és una informació de la qual no disposem, però la que ens van trametre era així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si era una pregunta o era únicament aquesta reflexió...

El Sr. Carles Naudi:

No, no era una reflexió, són les últimes dades que ens van subministrar, que ens van donar i demanem que confirmin aquestes xifres. Ha dit que no les pot confirmar, en tot cas que digui quines són.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc l'import exacte però miri, sí que li puc fer una afirmació i a més una afirmació contundent. Fins i tot sense tenir en compte aquests lloguers que vostè menciona, l'edifici *The Cloud* d'Andorra Telecom continuava evidentment sent rentable perquè em sembla que aquí estàvem parlant d'uns 300.000 euros, o no recordo ben bé la xifra, que haguessin sigut els lloguers aquests de les oficines però si traguéssim aquests ingressos dins del compte d'explotació del mateix edifici, continuaria sent rentable en més d'un 3% de rendibilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa, ja per acabar.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Arrel de les darreres afirmacions que ha fet el ministre que em sorprenen, em sorprenen enormement.

Quan jo li parlava del cost de l'edifici vostè afirma que no era conscient del preu final de l'edifici fins l'obertura de les propostes. Llavors, el que entenc que era un secret a veus per a tot el sector de la construcció del país de què aquesta afirmació que vostè categòricament feia aquí en Seu parlamentària de què l'edifici contaria 39 milions, claus en mà... 39 milions, claus en mà... Vam sentir-ho fins l'exhaustivitat de l'afirmació. És paradoxal!

Vostè que està al capdavant del ministeri i és que qui hauria de comptar amb la màxima informació de com funcionen les coses, ens acaba d'afirmar -i és això el que li demano- de què no va ser conscient realment del cost total de l'edifici fins l'obertura dels plec?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, no és cert això que diu. Nosaltres teníem el pressupost estimatiu que ens deia que la suma seria de 39 milions d'euros i que eren totes les dades que teníem en aquell moment.

Sí que és cert que nosaltres amb anterioritat a què s'obrissin els plec vam mantenir una reunió amb la COA perquè és veritat que sonaven campanes que l'edifici podia ser més clar. Llavors aquí es va analitzar, es va veure a les constructores, vam parlar d'alguns termes del contracte que els preocupava justament per poder que les constructores poguessin afinar més el seu preu. Mai els hi van donar l'estimatiu base a les constructores perquè pensàvem que no era escaient de donar-les-hi l'estimatiu base.

I després, posteriorment nosaltres ens vam reunir amb l'arquitecte i amb la propietat delegada, deien que podia haver aquest increment, i els hi vam

demanar que ens justifiquessin si aquest increment podia venir donat per la situació del mercat o per quins paràmetres podia venir donat, i efectivament els arquitectes i la propietat delegada ens van manifestar, en un període de temps molt curt, ens van manifestar que podia haver un cert encariment de les matèries primeres però que mai aquest encariment podia suposar un encariment de l'ordre del 40 o 50%, és a dir, seria un encariment com estem tenint amb totes les obres que estem citant.

És a dir, sí que teníem constància amb totes les obres que estem licitant. És a dir, sí que teníem constància, doncs, que hi podia haver-hi un cert encariment, però nosaltres els encariments, doncs, hagués pogut estar un encariment del 10%, per exemple, que haguéssim anat, si l'import era 39 milions d'euros, haguéssim pogut anar, doncs, a un import de 41 o 42 milions d'euros, que tot i així l'edifici encara hagués continuat sent rendible.

Però quan estem parlant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

...quan estem extrapolant les xifres i veiem que el cost que hauríem tingut al final hagués estat de 55 milions, nosaltres la responsabilitat política ens ha fet fer que poséssim de moment en suspens la construcció i l'adjudicació de la construcció de l'edifici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la següent pregunta presentada, hem alterat l'ordre, passem a la pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 20 de setembre del 2018, relativa als motius que l'han dut a aturar el procés endegat per a construir un nou edifici anomenat el "Núvol" projectat per Andorra Telecom.

Fou registrada amb el número 1232, i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2018, del 21 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, continuem amb la mateixa temàtica, però amb dues preguntes més concretes.

El passat dia 18 del mes de juliol el director general d'Andorra Telecom, en una sobtada roda de premsa, anunciava la suspensió del procés de construcció de l'edifici anomenat el "Núvol".

El cap de Govern en la seva intervenció en el Debat sobre l'Orientació Política Global del Govern del passat dia 17 de setembre deia que "El projecte era costós, però rendible", i afegia més endavant "que a l'entendre del Govern, no era responsable tirar endavant el projecte The Cloud amb els costos resultants del procés de licitació".

Ateses aquestes consideracions es demana al Govern:

Quins són els motius que s'han tingut realment en compte per tal de prendre la decisió d'aturar el procés de construcció d'aquest projecte en la fase del procés de licitació? Quines responsabilitats considera que se'n deriven vista la situació generada i les despeses ocasionades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, el motiu que ha dut a suspendre el projecte The Cloud, tal com hem explicat en reiterades vegades, ha estat de rendibilitat del projecte. Andorra Telecom es planteja la construcció de l'edifici dins de l'estratègia -com he dit abans- de diversificació de la seva activitat per pal·liar la caiguda d'ingressos del roaming. Disposem d'aquesta parcel·la al bell mig de l'eix comercial de l'avinguda Meritxell, una parcel·la infrautilitzada, amb uns edificis obsolets que requerien de reformes i amb uns condicionaments evidents d'ús. Per tant era una magnífica oportunitat per a la companyia per treure el màxim rendiment a aquest important actiu amb un edifici emblemàtic que transformi i dinamitzi l'eix comercial del país i que alliberi molts metres quadrats d'espai ciutadà. Érem perfectament conscients que es tractava d'un projecte costós, però

totalment rendible i finançat amb les reserves d'Andorra Telecom.

La voluntat de tenir en tot moment els costos acotats i controlats es confirma amb la decisió de licitar-lo amb la modalitat de "claus en mà".

La decisió de suspendre el projecte es produeix en rebre les ofertes de les empreses constructores i es constata que se situen molt lluny del preu estimat. Així, si la xifra prevista per aquesta fase era de 28,7 milions d'euros, l'oferta més baixa presentada era de 40,6 milions d'euros. Davant d'aquesta situació i per responsabilitat, es va decidir suspendre. Tot i que la companyia disposa de recursos suficients per fer-hi front, l'encariment global del projecte per sobre dels 55 milions d'euros, quan la xifra prevista era de 39, el convertia en inassolible.

Vostè, Sr. Naudi, que es un professional de l'arquitectura, entendrà perfectament que si un particular té la intenció de construir-se una residència unifamiliar i té com a pressupost uns 350.000 d'euros i posteriorment, abans de començar les obres, s'adona que se li dispara més enllà dels 550.000 euros no la podrà assumir i cancel·larà el projecte.

Tenir tant treballat el pla de negoci ens ha permès aturar el projecte amb molta rapidesa i vam constatar que les ofertes presentades disparaven el cost molt més enllà del que consideràvem assumible.

Pel que fa les responsabilitats, en primer lloc, tal com ja hem comentat en la pregunta prèvia sobre l'edifici, vull precisar que una bona part dels treballs seran útils en futurs projectes a desenvolupar a la zona i poden estar impulsats pel futur Govern. L'enderroc dels edificis, els estudis geotècnics o les instal·lacions d'energia són imprescindibles en vistes a la futura urbanització de la zona. És feina avançada.

El consell d'administració es troba en aquests moments en fase d'analitzar les causes que han dut a una diferència de preus notable entre el preu estimat i les ofertes presentades. Ja hem rebut l'informe tècnic de l'equip d'arquitectura responsable del projecte, i en aquests moments estem pendents de rebre les conclusions de la propietat delegada. Si la informació sol·licitada no permet tenir una fotografia prou exacta de les causes que han dut a què les ofertes presentades al concurs se situessin molt per sobre del preu estimatiu, el consell d'administració demanarà un informe extern independent per determinar quines han estat les causes.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, entre la primera intervenció i aquesta segona, doncs, ha respost parcialment, entenc jo, a les meves preguntes, que depenent de la responsabilitat.

En tot cas, veient tot el procés, jo continuo pensant que ha estat tota una irresponsabilitat endegar aquest projecte d'aquesta forma. No critico la decisió de fer el projecte, a l'inici, que és una potestat del Govern, tot i que des del meu punt de vista no l'he compartida mai, però sí que critico el procediment.

El Sr. ministre ens parlava, doncs, de pla de negoci. Ens n'ha parlat en la primera intervenció i en aquesta segona, però jo no entenc o com pot ser que la part promotora, és a dir, Andorra Telecom però també Govern, hagueu estat canviant constantment el programa establert des d'un inici, des del primer dia. A partir del 2014 que es va fer aquest encàrrec, es van anar augmentant les superfícies per després acabant-les disminuint. Es van reduir soterranis. Es parlava de fer un viver d'empreses, després un casino fins no fa gaires mesos. Bé, jo crec que tot això altera el programa.

Les coses no es fan així. La concepció dels espais i els condicionants tècnics, poden fer variar enormement en funció de les necessitats o altres, i consegüentment alterar els costos.

Jo crec que això no és seriós. Ho hem vist. Fins i tot arriba a ser ridícul.

No m'estranya que vist això, aquests canvis, doncs, entre la primera oferta de les quatre presentades per les empreses constructores existeixi una diferència del 50%. És a dir, uns 20 milions de més. A partir ja de 12 milions de més sobre l'estimació del Govern. Això per la tercera fase. Per tant, vol dir que alguna cosa falla i que no s'ha fet bé. I no m'estranya, vist aquestes variacions en el programa constants, no? Pitjor no es podia fer.

Jo no entenc com una qüestió d'aquesta importància, un projecte emblemàtic, tant per Andorra Telecom i defensat per Govern, doncs, que s'hagin pres decisions a la lleugera. Finalment, doncs, les conseqüències ja ho hem vist abans, s'han enderrocat uns edificis emblemàtics amb unes instal·lacions en ple funcionament per acabar pagant un lloguer exorbitant amb unes condicions d'atenció al públic precari, i a més a més, doncs, que ara caldrà renovar.

S'han destruït uns actius pagant en total més de 3.300.000 euros, i s'acaba generant una despesa cada mes.

Bé, jo crec que aquí el pla de negoci que parlàveu abans, doncs, no s'ha fet bé. És una evidència,

perquè tots sabem que edificis singulars o d'una certa envergadura o d'una certa magnitud, doncs, sempre acabem tenint variacions bastant importants o molt importants. Per tant, això s'havia de preveure i jo cerc que aquí, doncs, hi ha hagut una mala gestió de tot plegat, i en tot cas després en les meves repreguntes ja intervindeu amb més concreció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Diu que no som seriosos, que fem el ridícul. Bé, jo penso, Sr. Naudi, vostè sent un professional de l'arquitectura, entenc jo, que vostè sap que quan un propietari, un promotor o qualsevol persona fa un projecte, sempre va adaptant el projecte. És a dir, no és el primer projecte que vostè proposa el que se li agafa. És a dir, si vostè està fent una casa unifamiliar per algun particular, doncs, li dirà, escolti'm l'habitació no me la posi al costat de la porta d'entrada, posi-me-la al costat solar, doncs, perquè a la tarda volem estar més bé, o la cuina posi-me-la al costat de la sortida del jardí perquè així mentre mengem a l'estiu també podrem traure els plats a fora per menjar.

I li faig aquest comparatiu perquè vostè sent arquitecte em sorprèn molt que vostè em digui que hi han hagut modificacions o variacions al projecte.

És evident que aquest projecte s'ha anat treballant tant temps, perquè a demés volíem que fos un projecte que fos completament rendible i en el qual, com que els costos, per exemple del soterrani eren molt elevats, per això es va decidir suprimir l'auditori del soterrani. El que es va també canviar, es va posar un mirador a la planta superior perquè fos un sky viewer com tenen moltes ciutats del món doncs per poder observar el paisatge.

La zona comercial d'Andorra Telecom que anava a la planta baixa es va pensar doncs amb el temps que era més òptim passar-la a la part de l'atri perquè així ens atrauria molta gent a l'atri perquè les oficines comercials d'Andorra Telecom les visiten més de 120.000 persones l'any...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí Sr. síndic.

...i això seria un altre atractiu Sr. Naudi. I la part de les oficines dels locals comercials era molt més adient posar-les com més a prop del carrer millor perquè ens haguessin aportat una rendibilitat superior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs encara em preocupa més Sr. ministre. Acaba de dir que van anant fent canvis, com és obvi però en principi doncs aquests canvis eren per anar acotant, anar definint millor els espais i per reduir costos. I tot i així, liciten. Liciten aquest projecte i al final com ja hem vist, hi ha unes desviacions prou importants, massa elevades. Doncs alguna cosa demostra que tot això no s'ha fet bé. Un projecte d'aquesta magnitud havia d'estar molt més ben portat.

En tot cas, li faré una primera repregunta.

Hi havia, existia dins del pla de negoci un estudi econòmic o financer concret i detallat per fases entre els costos estimats i la rendibilitat més enllà del que ens ha anat anunciant? En aquesta última fase demano.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs sí, disposem d'aquesta informació. Una informació treballada per tots els serveis tècnics d'Andorra Telecom i el que feia, -el que li comentava-, feia doncs que aquest edifici fos rendible.

Amb els canvis que nosaltres vam aportar, efectivament hi havia una reducció de costos, crec que d'un import d'uns 800.000 euros, que al final no es van posar en l'estimació base final. Però també li puc dir que un cop que nosaltres vam agafar i vam acabar de definir aquests imports amb el projecte, -el 14 A que se'n deia-, doncs la nostra propietat

delegada ens va fer un informe datat del juny del 2017, en el qual ens deia que tenint una estimació dels costos de manera pessimista, com a molt, la fase tres el projecte podia estar en 30,5 milions d'euros. Estimant la fase més pessimista. Ja no li parlo del valor optimista, el valor esperat, ja li estic parlant de la fase més pessimista de 30,7 versus els 38,7 milions. És a dir, nosaltres hem intentat sempre acotar totes les parts del procés per justament que no s'escapés.

Aquí, és veritat, se'ns ha escapat la despesa, però no és imputable a les decisions d'Andorra Telecom. En tot cas, hem de veure a què són imputables, que nosaltres tinguem una estimació base de 28,7 per aquesta fase tres, i que pugi a 40,6. De la mateixa manera, els 39 milions d'euros que jo sempre he dit davant d'aquesta Cambra, i els mantinc perquè eren les xifres que nosaltres teníem en aquell moment. I com que aquests 39 milions d'euros passarien extrapolant-ho a 55 milions el cost de l'edifici, jo per responsabilitat política i el Govern ha pres la decisió de suspendre i entendre a hores d'ara quines han estat les causes que ens han portat a aquesta diferència de preu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs encara em confirma més que això no s'ha portat de forma gaire professional o seriosa, en tot cas, vista la magnitud del projecte, la consistència dels treballs, doncs els metratges, jo crec que d'alguna forma veus avesades, ja feia temps que adoptaven de què això per aquesta quantitat que vostè anuncia, difícilment es podia fer.

Però bé, en tot cas, vostè també ha parlat que estan esperant un segon informe. Ja veurem realment el què ha succeït.

De la seva primera intervenció, doncs ens ha explicat que el futur de forma temporal s'adequarà en aquests espais, però jo crec que doncs, vista la despesa generada i la manca a guanyar i la pèrdua de serveis, la mala imatge que tot això genera. Bé, vostès estan deixant una situació delicada per al proper govern. En tot cas, doncs resoldre aquesta situació amb aquests estudis que vostès havien fet de rendiment, bé ara amb aquests rendiments evidentment seran unes pèrdues ara en un futur immediat però també a la llarga.

De moment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig a fer una repregunta.

En aquest solar, doncs l'edifici que hi queda, hi ha el maquinari, tots els serveis de línies d'arribada i de sortida que són molt importants.

Andorra Telecom ha pres les mesures perquè aquesta infraestructura tècnica estigui protegida mentre no es faci cap actuació en aquella zona?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt concís.

Sí que s'han pres les mesures.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha parlat i el Sr. cap de Govern en el debat d'orientació també parlava de què la responsabilitat era d'haver aturat aquest desgavell.

Jo crec que la irresponsabilitat va ser de llençar-se en aquesta aventura amb un estudi de mercat del conte de la lletera sense tenir les coses clares.

Bé, no m'ha contestat a la segona pregunta plantejada per escrit, que era: qui creu el Govern que és responsable d'aquesta situació generada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. Naudi, m'agradaria que prestés més atenció quan jo li faig les explicacions. Li he dit, nosaltres a hores d'ara tenim l'informe dels arquitectes, estem esperant l'informe de la propietat delegada per intentar aclarir.

És a dir, no sabem, no hem de buscar els culpables, hem de tenir tota la informació per poder-la valorar i sospesar. I fins i tot li he dit, un cop tinguem aquests informes, si encara ens generen dubtes, demanem un informe independent extern. Més enllà d'aquí a hores d'ara no hi puc anar, i ja li he respost en la meua part de la seva primera pregunta. És a dir, no li puc contestar una cosa que no sé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Una darrera repregunta Sr. síndic.

Abans no tingui aquests informes, vostè Sr. ministre creu... ho va dir a la premsa que no descartava demanar responsabilitats. En base a aquests informes, vostè creu que hi ha responsables més enllà de la decisió política de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè Sr. Naudi em vol fer creure, no em vol fer creure, que sí crec. Jo penso que hem d'actuar amb dades objectives i amb seriositat i rigor.

Jo fins que no tingui en disposició tots aquests informes, no creuré res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes i abans de passar a la cinquena pregunta, suspenem la sessió durant 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.41h)

Es reprèn la sessió.

(Són les.12.14h)

El Sr. síndic general:

Passem a la pregunta número 5.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'agost del 2018, relativa al balanç turístic de l'estiu.

Fou registrada amb el número 1122 i s'ha publicat en el Butlletí número 75/2018 del 3 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Les dades del balanç turístic de l'estiu demostren unes xifres que, no només se situen per sota d'exercicis anteriors, sinó que, a més a més, queden molt per sota dels creixements turístics experimentats en el nostre entorn.

Vist que la important recuperació econòmica experimentada a Espanya i França no s'està traslladant en un increment de l'activitat turística al nostre país.

Des de diferents sectors es considera que s'han produït circumstàncies que han afectat negativament l'activitat aquest estiu.

Entre ells, cal destacar una excessiva concentració d'obres públiques a tot el país, una mala comunicació exterior per informar tant de la seva finalització com de les novetats que suposen en l'oferta turística d'Andorra, així com una manca d'estratègia comprensible per als nostres visitants.

També es considera que existeix una excessiva reiteració i manca d'innovació en les propostes turístiques i de comunicació d'estiu en els darrers anys així com una manca de coordinació de polítiques, tant en el sector públic com amb el privat.

Siguin quines siguin les causes, és evident, -com ja s'ha vist reflectit en diferents notícies aparegudes als mitjans de comunicació-, que existeix una forta preocupació en diferents sectors econòmics vinculats al turisme pel balanç de l'estiu i per les conseqüències que aquest ha comportat per a molts negocis i, especialment, en zones afectades per diferents actuacions i obres públiques.

Per aquests motius es demana quina valoració fa el Govern en relació al balanç de visitants i de la despesa generada per ells durant aquest estiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. Pere López, la valoració del Govern de l'estiu la farem quan hagi acabat l'estiu i quan tinguem les dades de tot l'estiu. Tot just aquest diumenge es va acabar el mes de setembre, ja sap que l'estiu nosaltres el tenim acotat entre l'1 de juny i el 30 de setembre des que vam començar a Govern l'anterior legislatura. Vostè ja sap també que a mitjans, cap al 15 o 20 d'octubre, cada any de forma rigorosa i any rere any presentem el balanç de cada estiu amb els quatre mesos, i a partir d'aquí el balanç el farem quan toqui, no abans.

Jo francament, Sr. López, em sorprèn una mica que no hagi retirat aquesta pregunta perquè vostè va fer, segons el redactat de la seva pregunta, un balanç de l'estiu quan només s'havien publicat dades del juny i del juliol. Això és poc seriós crec, al meu entendre. Els balanços s'han de fer quan toca, no abans d'hora. Per què? Perquè després passa el que passa, i aquí què ha passat? Doncs, que les dades de l'agost han sigut positives i que si agafem els tres mesos de l'estiu i amb dades, és a dir, del juny a l'agost doncs, tenim dades positives, amb la qual cosa jo crec que el més sensat hauria estat per part seva retirar la pregunta atès que les dades que li donaré ara no són dades que només té Govern, són dades publicades al portal d'estadística i també són dades publicades tant a França com a Espanya que són les dades amb les quals hi compararé les dades d'Andorra.

Dit això, si agafem les dades de turistes dels primers tres mesos d'estiu -de juny a l'agost-, han crescut un 1,7% en turistes, amb excursionistes un 3,3% i amb pernотacions és cert que estem una mica estancats, només un 0,1 perquè la pernотació baixa ha baixat.

Si vostè agafa les dades de l'Institut Nacional d'Estadística Espanyol també amb dades de juny a agost per entrades de turistes, -2,1%. És a dir, totalment al contrari dels arguments que vostè esgrimeix en la seva pregunta. És a dir, hi ha la seva actual en aquesta Cambra que específicament vostè i també altres membres de l'oposició es miren les dades i fan unes interpretacions totalment a l'altre

costat, a l'altra banda de la realitat de les dades. I aquest exemple jo crec que és un dels exemples més flagrants del que acabo de dir.

Entrades de turistes a Espanya: -2,1%; pernoctacions a Espanya: -1,3%. I també hem agafat França. Sí que és cert que a França les coses van una mica millor que a Espanya, són dades del mes de juny i juliol de l'INSEE també publicades -ja li passaré la referència si les vol tenir: 0,9% amb entrades al sector de l'hostaleria -és el que publiquen ells. No tenim dades globals sinó només a l'hostaleria-; 0,9% de creixement... és a dir, menys creixement que nosaltres, és a dir, estem per sobre tant en creixement a nivell de turistes més que no pas a França que tot i que ha crescut una mica, i sí que amb pernoctacions ells estan una mica per sobre de nosaltres, un 1,4% quan nosaltres hem fet un 0,1%. I fins aquí la primera part de la meva argumentació.

Insisteixo molt, crec que vostè ha venut la pell de l'ós abans d'haver-lo matat, amb aquesta pregunta, sincerament, perquè hauria d'haver tingut una mica de paciència, en política s'ha de tenir paciència, s'ha d'esperar i no córrer massa perquè un pot ensopegar i caure, i jo crec que és el que li ha passat amb aquesta pregunta, ha volgut córrer massa i s'hi ha fet mal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Imagino, dedueixo de la seva intervenció que està satisfet del balanç de l'estiu i creu que ha estat un estiu positiu perquè jo li preguntava pel balanç de l'estiu i justament des d'un punt de vista qualitatiu. Ja sabem que vostès han modificat diverses vegades el sistema d'estadístiques al llarg d'aquesta legislatura i jo no dispo de aquestes informacions, però sí que he llegit als diaris doncs la baixada d'ocupació hotelera al mes de juliol i al mes d'agost respecte de l'any passat i amb una qüestió que ens hauria de preocupar molt com és la qüestió del comerç, fins i tot s'han donat xifres d'una disminució del 20 en alguns àmbits hem parlat més del per cent de les vendes respecte a l'any passat.

Si a vostè no li preocupa, a nosaltres sí que ens preocupa, sí que ens preocupen aquestes dades i sí que ens preocupa el futur del comerç. Vostè ha parlat moltes vegades o alguna vegada, pensava que ho faria avui, que hi ha un canvi d'hàbits en el món del comerç i que segurament hi ha una sèrie de

qüestions que no són totalment imputables al que succeeix al nostre país, i jo li anava a dir que segurament és així però també penso que després li vull parlar d'aquest Pla estratègic del comerç que es va aprovar en el seu moment i que està pendent de desenvolupar.

Ara, també parlant de les coses que hem parlat aquest estiu, s'haurien de parlar de coses que s'han fet molt malament. L'execució de les obres a l'eix comercial ha estat un veritable desastre! És a dir, executar obres manipulant maquinària, tallant materials davant dels clients em sembla del tot inacceptable. A més, semblaria ser que no s'han complert amb determinades qüestions del Codi de relacions laborals -però això ja afecta als comuns implicats-, però en tot cas, és el Govern el que ha validat una execució d'una obra que no és pròpia d'un eix comercial que pretén ser un eix comercial de referència.

A més, quan les obres es van acabar Andorra Turisme, almenys no ho ha sabut trobar, no ha fet cap comunicació de què s'havien acabat les obres i que, per tant, que aquells que van venir i van trobar tot tipus de molèsties doncs informar-los que ara ja no és així, que per tant, ja podrien passejar de manera convenient pels eixos comercials.

Li deia abans, a nosaltres -i no només a nosaltres, associacions de comerciants, associacions d'hotelers- els hi fa la sensació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...de què s'ha entrat en una fase una mica monòtona per part del Govern. És a dir, jo no sé si hi ha una mica de cansament, o una mica de rutina, o una mica d'idees però cada estiu es retroba una mica el mateix gairebé com una acció de copiar-colar respecte d'anys anteriors.

També ens preocupa i també volem dir-ho avui que algunes actuacions per part d'aquest Govern que ens semblen que no són massa neutrals en els conflictes polítics que tenim els països veïns. Pensem que algunes comunicacions o algunes qüestions de vegades per motius de seguretat donen una mala imatge del nostre país i no ens hem d'oblidar d'on vénen... d'on vénen els nostres clients i les persones que finalment acaben comprant. I si em permet Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Volia parlar del Pla estratègic de comerç. Després li faré alguna pregunta sobre aquest Pla estratègic que aquests dies doncs, he recuperat, un pla estratègic que no s'està implantant, un pla estratègic que no té calendari, un pla estratègic que no compta amb pressupost -i li faré alguna repregunta en aquest sentit- i li volia llençar una proposta...

El Sr. síndic general:

Sr. conseller esteu fora de temps.

El Sr. Pere López:

Si accepta la creació d'una...

El Sr. síndic general:

Sr. conseller no teniu més temps.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Anem per parts amb totes les al·lusions que ha fet.

Comencem perquè diu que he fet modificacions de les dades. En tot cas jo diria que hem anat millorant els sistemes d'informació que tenim. Més que de modificacions jo parlaria de millores i ja des del 2011. El primer que vam fer és treure els fronterers de l'estadística. Vostès van estar dos anys al Govern i haurien pogut treure els fronteres de l'estadística. Eren 400.000 viatges a l'any que es comptabilitzaven que no tenia cap sentit, perquè evidentment un fronterer no és un turista ni és un excursionista. Per posar un exemple.

També s'han fet millores amb les càmeres a les fronteres amb el sistema de comptatge, etc., etc., amb la qual cosa les dades, com a mínim, jo crec que potser al llarg dels anys el que hem fet és incrementar amb fiabilitat, i amb això de vegades tenim dades positives i hi ha mesos que també són negatius, i és així...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Bé, si haig d'anar acabant aniré... Com que no m'han preguntat pel Pla de comerç, no hi entraré.

"Les obres a l'avinguda Meritxell han sigut un desastre"... Bé, a veure, a l'avinguda Meritxell han sigut les primeres obres que es fan per dignificar l'avinguda Meritxell, cosa que si recorda els seus mandats al Comú d'Andorra la Vella dignificar l'avinguda era l'última de les seves preocupacions. Que potser hi ha hagut algun inconvenient? No dic pas que no, però que també s'ha intentat al màxim afavorir l'accés dels clients als comerços, i així em consta, per part del comú i de les empreses contractades és el que realment s'ha intentat fer amb aquestes millores a l'avinguda Meritxell.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

I finalment... Sí, ja acabo Sr. síndic. Només amb un últim apunt si em permet.

El seu enunciat parla d'excessiva reiteració de les activitats turístiques. Què són excessives les copes del món de BTT que patrocinem? Són excessives les copes d'esquí alpí que patrocinem? O el Freeride World Tour? O les cicloturistes que també ajuden com La Purito o la Volta als Ports? Són excessives les etapes de la Vuelta o del Tour? És excessiu l'Andorra Ultra Trail?

Innovació. La proposta que acaba de...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, ja en parlarem després. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo dic que l'execució de les obres ha estat un desastre. Jo crec que estaria bé que es reconegués que no es pot treballar al mig de la via pública al mig d'un eix comercial. Segurament hi ha magatzems i hi ha espais on es poden tallar els materials, on es

poden adequar. Però tallar-los al mig de l'avinguda, a mi sincerament em sembla inacceptable.

Només cal viatjar una mica evidentment, a tot arreu es fan obres. Obres ben ballades, obres ben delimitades. Jo no he vist enlloc tallar els materials gairebé esquitxant la pols que surt del tall a les persones que caminen per l'avinguda. Em sembla que és una imatge deplorable i que evidentment acaba comportant que l'experiència de compra, doncs és menys planera i s'acaba traduint amb menys xifra de vendes. Tot i que no em queda massa clar si encara el Govern considera que el balanç és positiu o si hi ha alguns elements de preocupació.

Jo li volia demanar per què no es va comunicar des d'Andorra Turisme la finalització de les obres? Per què no es va fer una campanya clara i manifesta per tots aquells que van venir i van trobar el que van trobar, per informar de què allò s'havia acabat. Encara estàvem a principis del mes d'agost i per tant, ens sembla que hagués estat una bona opció comunicativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Donaré la paraula al Sr. ministre, però abans saludarem també un grup d'alumnes de l'escola andorrana d'Encamp.

Benvinguts.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que si el repte era acabar les obres només amb quatre mesos, perquè era un repte major, molt difícil de complir, perquè no oblidem que l'avinguda Meritxell té la seva llargada. Segurament això ha fet que potser algunes formes de treballar s'han hagut de fer d'una forma que si s'hagués tingut més temps potser s'haurien fet d'una altra forma.

Però repeteixo, no ens consta a nosaltres queixes massificades sobre les obres. És més les valoracions que se'ns fan, nosaltres fem enquestes als visitants al llarg de tot l'any, la valoració aquesta del país en general, no ha baixat al maig i al juny, que és quan ja hi havia les obres en curs. No ha baixat sinó que s'ha mantingut. I en qualsevol cas, si hi ha hagut potser algunes fórmules de treballar que han pogut molestar una mica més de l'habitual, crec que s'ha de portar al camp que s'ha volgut optimitzar el timing, i només molestar tant els comerços com els clients durant quatre mesos. I com ha pogut veure també s'han

completat els timings, la qual cosa també cal felicitar el Comú d'Andorra la Vella per aquest compliment dels terminis.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

El balanç diu que no li queda clar. Jo ja li he dit, el balanç el farem al final. De moment anem bé. Jo ja vaig dir l'any passat i ho he anat dient tot aquest any, que els objectius d'aquest any de l'estiu, no serien tan agosarats com els de l'any passat perquè portem tres anys de creixement molt important del sector turístic a l'estiu. I ja vam fer una previsió per sota dels últims anys, només d'un 2%.

Com li he dit abans, a l'acabar l'agost estem a 1,7 en turistes. Si ens va bé al setembre, potser complirem aquest objectiu, amb el qual jo crec que en aquest sentit no serà un estiu dolent.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Repeteixo, el balanç el farem quan toqui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

M'agradaria que fos una mica més conscient de la realitat que viu el nostre sector comercial a l'hora de dir que el balanç de l'estiu és positiu.

Jo crec que com a ministre responsable de turisme però també responsable del balanç de la conseqüència del turisme, potser les associacions de comerciants li agrairien un balanç una mica més honest i més sincer i que recollís una mica el que està passant en el camp del comerç.

Una altra repregunta que li volia fer. Jo he parlat de reiteració amb les propostes i és el que ens fan arribar per part també de les determinades associacions. Finalment els recollim una mica l'opinió, i li deia abans, ens sembla que hi ha una rutina o un cansament per part del seu ministeri perquè es pot

consultar fins i tot algunes de les campanyes d'un any per l'altre, i hi ha poca variabilitat.

Jo no sé si com li deia abans, potser sí que hi ha fórmules que en un moment funcionen, però no vol dir que funcionin per sempre més. És a dir, no es pot anar fent cada any una mica el mateix.

Jo li demano: per què no són més innovadors en algunes propostes, en algunes maneres de comunicar?

I ja li reconec que en algun moment potser van funcionar bé algunes fórmules, però que ara sembla que no acaben d'arribar. I jo li detecto una certa rutina, no sé si és final de legislatura, si és d'això, de dir, bé com que allò va funcionar bé tres anys, doncs ho continuem fent al 2016, al 2017 i al 2018, però sincerament es troba a faltar una innovació amb les propostes i amb les maneres comunicatives.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

No sé si vostè ho comparteix Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Referent al comerç, el neguit el compartim. No em faci dir el que no he dit mai.

Jo sóc conscient que el comerç necessita una definició i passos a seguir molt importants i molt agosarats per recuperar una competitivitat que potser s'ha perdut. Per això, al principi de la legislatura, ja conscients d'aquest problema quan encara ningú el posava sobre la taula al 2015, vam llençar el pla estratègic del turisme de compres, que ja s'està implementant.

Vostè ha dit en algun moment que no s'estava implementant, s'està implementant, em remeto a la reunió que vam fer amb tot el sector comercial al febrer, on vam posar sobre la taula les accions prioritzades, quines es farien al 2018 i al 2019. I s'estan implementant aquestes accions. D'acord que unes van més de pressa que les altres, però tot això està en fase d'implementació.

I pel que fa a la reiteració, com li he dit abans, quan les coses funcionen, per què canviar-les? En tot cas

millorar-les. I és el que estem fent. I si em fa dir dos elements d'innovació, doncs li'n donaré dos.

El mapping que ha fet el Ministeri de Cultura i que va llençar fa poc a l'església de Santa Coloma, no és una novetat turística?

La passarel·la del Roc del Quer a Canillo, no és una novetat turística? Per posar dos exemples de coses noves que s'han fet.

I pel que fa a les campanyes, intentem sempre adaptar-nos a...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

...al que el client busca a nivell dels punts de contacte d'on s'informa. I constantment hi ha una millora, sobretot amb les campanyes per internet, constantment.

I de fet si va als balanços de cada any de les nostres campanyes, veurà que la notorietat de les campanyes, perquè fem balanç preguntant als turistes si recorden les campanyes, aquesta notorietat va pujant, tant espontània com suggerida, dels missatges que llencem. Amb la qual cosa, li acabo de donar resposta a l'aquesta manca d'innovació que m'està dient amb exemples molt clars que això no és veritat.

Repetició sí, però...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

...i guardant el que funciona, no el que no funciona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li ha costat però al final ho ha reconegut que el sector comercial ha d'actuar.

Jo volia parlar del pla estratègic justament del turisme de compres. Un document que es va aprovar o que es va publicar el 8 de novembre del 2016, és a dir, aviat farà dos anys, que tenia bones propostes i

bones iniciatives. També hi havia alguna idea que no ha triomfat massa com el tema dels outlets al Pas de la Casa, entre algunes altres de les propostes. Però més enllà d'això i amb to positiu i amb to constructiu, com li deia abans, li proposo i li proposo que ho faci vostè, que ho faci aquest Govern, que creïn una comissió de seguiment d'aquest pla. Una comissió en què hi hagi convidat tots els agents econòmics però també tots els agents polítics. Hi ha tota una sèrie d'accions que estaven ben previstes, però fa dos anys i el moviment ha estat més aviat escàs. Jo crec i vostè ara al final també ho ha compartit que la situació del comerç ha de ser una qüestió que ens ha d'unir a tots i és un tema sobre el qual hi hem de treballar, i li demano si recull el guant, és a dir si està d'acord a crear per no haver de discutir si quantes mesures s'han seguit, quantes no. Crear una comissió transparent de seguiment d'aquest pla, i li demano també que compti amb la participació dels partits polítics de l'oposició que no sigui només una qüestió de Govern perquè ens sembla que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...és una qüestió molt important. Ho demana la Cambra de Comerç, ho demanen les associacions de comerciants. Té molta menys importància, però jo també vaig escriure un article en aquest sentit. Li demano si el Govern està disposat a crear aquesta comissió de seguiment d'aquest pla i a treballar pel futur del comerç plegats, és a dir també tenint en consideració els partits de l'oposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que es va tirar endavant el pla estratègic però també es va crear una estructura de seguiment, amb una definició concreta, que és el Consell Andorrà per la Comunitat del Comerç. En reunions que es van fer molt intenses al 2017, per iniciar les accions a tirar endavant, i evidentment amb menys reunions aquest any perquè s'estan duent a terme les accions. I evidentment abans de final d'any se'n farà una altra.

Aquí hi són representades les associacions de comerciants de tot Andorra. Hi són representades la Cambra de Comerç, la Confederació Empresarial Andorrana, els diferents ministeris afectats. Vull dir que realment hi ha una comissió de treball, i s'està fent el seguiment, amb la qual cosa jo crec l'estructura és bona, és la correcta. És una estructura que a més permetrà, encara que hi hagi un canvi de Govern, doncs mantenir-la i evidentment el sector haurà d'exigir el funcionament. I hi ha accions per tothom i de tot tipus. L'embelliment que s'ha fet a l'avinguda Meritxell, que s'està acabant a Vivand, forma part del pla estratègic. Alguns comuns i algunes zones comercials han fet els seus plans de dinamització arrel del pla estratègic. El Comú de la Massana està tirant endavant un pla de dinamització, una actualització del que ja tenia. El Centre Històric d'Andorra la Vella ha fet el seu pla estratègic i l'està implementant. El Comú d'Encamp acaba de tancar un pla de dinamització tant del poble d'Encamp com del poble del Pas de la Casa i l'està presentant en aquest moment i suposo que l'implementarà.

La Cambra de Comerç està tirant endavant un label de qualitat del comerç, que també l'està tirant endavant en aquest moment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Tothom està treballant en diferents accions per donar seguiment a les accions que es van prioritzar dins del marc del Pla estratègic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, una darrera pregunta.

No vull deduir de les seves paraules però m'ha semblat que no està disposat a què puguem parlar plegats amb els partits de l'oposició sobre una qüestió que nosaltres ens sembla que és una qüestió d'Estat i que s'està demanant per part de tots els agents econòmics i socials. Ho demanava i el Sr. cap de Govern hi era, el nou president de la Cambra de Comerç en presentació de l'informe econòmic que ho demanen les associacions de comerciants. Jo crec que ara no té molt sentit que discutim quines

accions hi ha o no hi ha. Amb la informació que tenim nosaltres és que no hi ha pressupost per seguir una gran majoria d'accions, que no hi ha dinamitzadors en determinades àrees comercials i pensem que és un lloc en el qual no s'hi poden escatimar diners a l'hora de formar, d'assessorar, d'ajudar als nostres comerciants i particularment a aquells que tenen més dificultats.

Per tant li torno a preguntar, el Govern accepta -i sinó, farem alguna iniciativa legislativa en aquest sentit-, accepta o creu necessari crear una comissió de treball, una taula de treball, un fòrum pel futur del comerç que reculli el seguiment d'aquest pla d'accions i dibuixi el futur del sector comercial al nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que els òrgans de treball... -una visió molt personal, reconec, i bé suposo que no la compartiran realment- no de moltes persones sinó les persones que cal a cada moment i pel que cal. Jo crec que tant les comissions de treball del Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç com el propi Comitè Executiu de Seguiment són suficients per anar implementant aquest pla estratègic. Ara bé, jo el que sí que em poso a disposició de la Comissió d'Economia per, ja sigui en reunions i en presentacions amb aquesta comissió, rebre les seves propostes, les seves preocupacions i proposar-les al Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç, sí que m'hi proposo. Però, honestament crec que l'estructura està funcionant bé i crec que és prou àgil i prou encertada quant a representativitat de tot el teixit comercial i a nivell d'associacions empresarials del país com per a què tiri endavant. De fet, amb aquestes diferents comissions ens podrien qüestionar el model i no s'ha qüestionat. Li diré més, fins i tot hi ha hagut un treball d'un estudiant andorrà sobre aquest model com un gran model, posat per exemple en un treball fet amb el Centre d'Estudis Andorrans, i...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

...i que es va presentar a la premsa l'altre dia sobre aquest model de col·laboració privat amb el marc del Pla estratègic del turisme de compres i defensa sobretot el Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç. Vull dir, que en aquest sentit l'estructura hi és i crec que funciona.

Insisteixo, si creu convenient jo em poso a la disposició de la Comissió d'Economia per rebre i escoltar els seus neguits i les seves propostes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàriem a la següent pregunta presentada, la pregunta número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 19 de setembre del 2018, relativa a la situació i futur de l'edifici de Ràdio Andorra.

Fou registrada amb el número 1217 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2018, del 21 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la moció aprovada pel Ple del Consell General el març del 2017 en què s'emplaçava a Govern a analitzar la possibilitat de traslladar a l'edifici de Ràdio Andorra les dependències i instal·lacions de Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

Vistes les informacions aparegudes en premsa sobre el cost d'aquest trasllat i que Govern no s'havia pronunciat fins ara sobre si era o no viable o no era viable.

Vist que, com va explicar el mateix Govern ara fa uns dies, durant les obres de restauració de l'edifici s'ha detectat restes d'amiant als emissors de Ràdio Andorra.

Vist també el sorprenent anunci fet pel cap de Govern al Debat d'Orientació Política avançant que les dependències del ministeri d'Afers Exteriors es traslladarien a l'edifici de Ràdio Andorra.

Es demana: quins són els plans de futur de l'edifici de Ràdio Andorra? I si s'han fet els estudis que avalin la compatibilitat de l'ús com a seu del Ministeri d'Afers

Exteriors amb la protecció dels espais i equipaments que són d'interès cultural de l'edifici?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La primera part de la pregunta la contestaré jo mateixa i tot seguit el ministre Torres seguirà.

Segons l'acta de concessió del Consell General del 1935, la vocació de Ràdio Andorra era la difusió i la cultura de l'art, de l'ensenyament entre els habitants d'Andorra.

El Conveni transnacional del 7 d'abril del 2009 signat entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra precisa que els béns, terrenys, edificis, mobiliari, instal·lacions i denominació comercial s'han d'afectar al patrimoni nacional i la finalitat és l'interès públic en vistes a la seva gestió per destinar-los a fins de caràcter cultural, d'interès públic i sense ànim de lucre.

El 31 de desembre del 2003 es va fer pública la inclusió a l'inventari general del patrimoni cultural d'Andorra de l'edifici de Ràdio Andorra. L'edicta implica la conservació del bé i de les seves instal·lacions perquè participen amb el propi significat de l'edifici.

Des que l'edifici es va integrar al patrimoni de l'Estat s'han programat diverses fases d'intervenció, de conservació curativa per tal d'aturar les patologies més urgents. Del 2010 al 2014 es va fer la coberta plana, cobertes inclinades i tancaments.

Després que al 2012 el Govern decidís que l'edifici acolliria un museu, el ministre de Cultura va encomanar al Departament de patrimoni cultural l'elaboració d'un projecte museològic i museogràfic i d'un pla director.

Dels anys 2013 al 2015 el Departament de patrimoni cultural va encomanar la recopilació i la coordinació de la recerca històrica sobre Ràdio Andorra a la doctora Maria Jesús Lluelles, un magnífic treball de recerca que veurà la llum el proper dia 9 d'octubre en la presentació pública del llibre publicat pel Ministeri de Cultura, Joventut i Esports -us presento aquí la portada.

Després d'encarregar la recerca històrica es van iniciar els treballs sobre els fons documentals i discogràfics i es va contactar la primera fase de

l'inventari moble de l'edifici. Paral·lelament després dels concursos pertinents l'arquitecte guanyador va firmar el contracte realitzador del pla de conservació "Rehabilitació i interpretació de Ràdio Andorra" que ha desenvolupat un equip pluridisciplinari que reuneix arquitectes, museòlegs i museògrafs.

Finalment, el 16 de desembre del 2015 es va publicar al BOPA l'adjudicació definitiva dels treballs de conservació, rehabilitació i interpretació de Ràdio Andorra i la direcció d'obra. Un cop presentat el projecte museològic i museogràfic, el Govern va valorar que ens podríem trobar davant d'un museu sobredimensionat i molt poc sostenible econòmicament. Per aquest motiu tant el ministre Torres com jo mateixa vam estudiar diferents possibles complements al museu: fàbriques de creació artística, locals d'assaig, estudis de gravació... Vam parlar amb representants dels músics del país per estudiar necessitats del sector, però finalment es van descartar per inviables.

Pel que fa a la part reservada al museu continua endavant el projecte de conservació i inventari del material i s'està redefinint el projecte museològic. Les noves tecnologies ens permetran explicar més i millor en menys espai i d'aquesta manera a la planta noble de l'edifici els visitants podran conèixer la història de la radiodifusió andorrana i satisfer les expectatives que ha generat.

El Ministeri d'Ordenament Territorial ha treballat estretament amb el Ministeri de Cultura i el Ministeri d'Afers Exteriors perquè les dos utilitats de l'edifici siguin perfectament compatibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. ministre d'Ordenament desitja afegir alguna cosa...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas esperaria la dúplica.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo demanava més aviat pel futur de Ràdio Andorra que no pas aquest repàs històric que em sembla molt interessant i que ens ha fet la ministra.

En tot cas abans d'entrar sobre el què de la qüestió jo volia també parlar una mica del procediment i del que a mi em sembla que és una mica més que una falta de respecte per part del Govern a les votacions que es fan en aquesta Cambra.

Abans d'entrar al detall concret del tema de Ràdio Andorra crec que no podem passar per alt que fa ben pocs dies vam tenir un Debat d'orientació política en el que nosaltres vam presentar un balanç davant dels mitjans de comunicació de les quaranta-vuit propostes de resolució, propostes d'acord i altres votacions fetes en el Consell General en els darrers vuit anys, el Govern havia complert tretze. Però a més, de les trenta-cinc que no havia complert ni se'n coneix el motiu, ni les justificacions, ni les explicacions. Tampoc el cap de Govern va aprofitar el balanç del Debat d'orientació política ja que va fer un balanç històric per explicar-nos per què no s'han pogut tirar endavant algunes d'aquestes propostes, segurament en alguna hi ha motius, en moltes altres ens sembla que simplement manca de voluntat política i fer com una espècie de cas pràcticament omís a allò que ve del Consell General.

El Consell General va aprovar una proposta de resolució que a més em sembla Sr. Torres que vostè va tenir algun paper en la seva generació inicial de què hi hagués per part dels elegits de la Parròquia d'Encamp, doncs que hi hagués aquest traçat -no sé si també estava en el programa electoral de Demòcrates per Andorra-, en tot cas, el Consell ho va votar i a mi m'agradaria saber què és el que pensa el Govern quan hi ha una votació d'aquest tipus a damunt de la taula. És a dir, si algú creu que allò no es pot fer, si realment pensa que hi ha una obligació davant del Consell General que al final és qui representa els ciutadans i dir, bé, haurem d'anar al Consell General a explicar per què no s'ha fet això, quines són les dificultats, i si és el cas, doncs, promoure una altra votació o promoure un altre projecte presentant-se lliurement. I dir, no, no, allò queda ja votat però no en fem ni cas, i ara hem decidit que hi posarem el Ministeri d'Afers Exteriors.

Bé, després ja parlarem si el Ministeri d'Afers Exteriors és realment un bon projecte per anar allà. Hi pot haver opinions de tot tipus, però el que és indiscutible, és que ningú s'ha pres seriosament la proposta o la votació feta -parlo del Govern- per part del Consell General, perquè si allò s'ha de complir, abans de passar a una altra cosa, s'haurà de resoldre el que s'ha votat al Consell General. A mi em sembla que és el respecte mínim que cal tenir cap a la

institució, al meu parer, més important del país com és la del Consell General.

Després anant al què, doncs, miri, no sé si els impediments enormes que fan que Ràdio Andorra vagi cap allà no són impediments reals per traslladar el Ministeri d'Afers Exteriors. No sé si el Govern ha previst quina és la dimensió a llarg termini que haurà de tenir aquest ministeri vistes les negociacions com les que pugui haver-hi, per exemple, amb la Unió Europea o d'altres. D'entrada sembla una decisió bastant sorprenent, obviant el procediment que he dit abans, sembla que no sé si s'ha pensat bé, doncs...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Acabo de seguida Sr. síndic.

...anar a portar un ministeri com el d'Afers Exteriors, un ministeri que ha de tenir molta relació també amb altres departaments de Govern, i la qual a hores d'ara a 10 anys vista o 15 anys vista potser ningú pot dir exactament quin serà el volum idoni de treballadors que ha de tenir aquest ministeri. Però bé, en tot cas això entraria dins del terreny de les opinions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Jordi Torres, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Només per complementar, veig que li ha agrait a la ministra el resum històric, però sí efectivament ella li ha explicat al final del seu exposat, doncs, que havíem treballat molt estretament el Ministeri d'Ordenament Territorial conjuntament amb el Ministeri de Cultura i el Ministeri d'Exteriors, doncs, per abordar aquesta qüestió.

És a dir que penso que a demés l'ús que nosaltres li volem donar el tenim definit.

I pel que fa a cultura també s'ha definit que tota la planta intermèdia seria com a museu.

I em sortiré una miqueta del guió que tenia preparat perquè aquí vostè em manifesta que no han rebut la documentació, cosa que em sorprèn força, perquè la proposta aquesta de resolució que vostè fa menció que es va aprovar aquí al Consell, s'insta al Govern que per mitjà del Ministeri de Cultura durant el

2007 finalitzi els estudis i els treballs previs exhaustius necessaris que consideri escaients per avaluar el cost i la logística de traslladar les instal·lacions de Ràdio i Televisió d'Andorra a l'edifici històric...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic vaig acabant.

Llavors només llegiré la conclusió d'aquest estudi que nosaltres vam fer que era estimar que era de forma preliminar i de caràcter orientatiu el trasllat de Ràdio i Televisió d'Andorra a Ràdio Andorra oscil·laria entre 5,5 i 6 milions d'euros tenint d'edificar un edifici annex.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ens deia el Sr. Torres ara que tenen l'ús definit d'aquest edifici. Permeti'm que li demani tot i que vostè no és un gran expert a definir usos d'edificis com acabem de veure en preguntes anteriors, no és el punt que potser se li donaria més bé, però ja que era l'objecte de la meva pregunta, voldria conèixer quins són aquests usos, és a dir, quina és aquesta part que aniria destinada a museu, quina és aquesta part que aniria destinada hipotèticament al Ministeri d'Afers Exteriors, i després en tot cas ja li demanaré per la renúncia, el que realment el Consell els va encomanar, que és la de traslladar Ràdio i Televisió pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, nosaltres el Govern hem orientat el plantejament d'aquest edifici cap a un ús d'administració pública, i dintre de les diferents possibilitats a més de la compatibilitat de l'ús

administratiu amb les visites museístiques, traslladar el Ministeri d'Afers Exteriors a l'edifici de Ràdio Andorra presenta 3 avantatges, pensem, notables.

La reforma actualment en curs permet allotjar de forma satisfactòria tots els recursos humans i materials del ministeri de forma satisfactòria, tant els actuals com també les previsions de creixement que estan actualment sobre la taula.

En efecte el projecte de la segona fase de la reforma de l'edifici que l'arquitecte està acabant d'elaborar, permet disposar satisfactòriament d'una cinquantena de llocs de treball a més de sales de reunions, arxius, etc. Aquesta xifra respon adequadament a la previsió de necessitats del ministeri. És habitual també que en països del nostre entorn les seus dels ministeris d'afers exteriors es trobin ubicats en edificis històrics d'alt valor patrimonial. Pensem per exemple el Quai d'Orsay, la seu principal del Foreign Office a Whitehall. I en aquest sentit, el nivell de Ràdio Andorra pot ser una magnífica ubicació per al nostre Ministeri d'Afers Exteriors. El trasllat impulsarà la promoció del patrimoni propi de l'edifici, de les seves instal·lacions i col·laborarà a revaloritzar-les, en tant que serà un motiu més perquè l'un i les altres siguin conegudes més enllà de les nostres fronteres, i a més mitjançant els visitants...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

...de prestigi que es reuneixin amb els futurs ministres andorrans d'Afers Exteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo li volia demanar al Sr. Torres quants empleats, quants treballadors públics té avui en dia el Ministeri d'Afers Exteriors? I aquesta previsió de 50, que m'imagino que serà a llarg termini, perquè no portarem ara el Ministeri d'Afers Exteriors parcialment, igual d'aquí a 10 anys l'hauré de replegar cap a una altra... en base a què el Govern ha calculat aquest Ministeri d'Afers Exteriors dimensionat a 50 treballadors a llarg termini?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Doncs, actualment segons ens consta per la part del Ministeri d'Exteriors, penso que el personal que hi ha ara mateix aquí a Andorra d'Exteriors està entre els 27 o 30 persones, amb la previsió de creixement de 20 persones més durant els propers anys, tenint en compte tots els acords internacionals que hi ha vigents.

I si no fos així, demanaria a la ministra que em corregís, però em sembla que aquesta dada la vam estar tractant l'altre dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla -igual m'equivoco- una vegada més una mica de precipitació per part del Govern. No sé, al Sr. Naudi és un tema que li preocupa molt, segurament ens podrà parlar de quina és la dimensió de ministeris d'afers exteriors de països que tenen relacions amb la Unió Europea, fins i tot de petits estats. Jo he sentit dir alguna vegada que Liechtenstein té una seixantena o setanta treballadors en aquest ministeri. Però en tot cas, vostès han fet aquest trasllat sense saber massa tampoc quines són les previsions a llarg termini.

Ja per acabar, almenys per la meva part, tornant al tema de Ràdio i Televisió d'Andorra, jo crec que és una llàstima, segurament el Ministeri d'Affers Exteriors estaria bé que estigui en un emplaçament històric, però si aniria molt més que allò que va ser la Ràdio i Televisió pública en el seu moment, una Ràdio Andorra que també té un paper històric molt important des de la imatge d'Andorra, hi havia molta gent sabia el que era Ràdio Andorra potser abans de saber fins i tot on estava Andorra els anys del franquisme, entre altres, doncs, que s'hagués traslladat allò que el Consell va voler, que és traslladar-hi les oficines de Ràdio i Televisió d'Andorra.

Vostès ho han descartat absolutament, imagino sense donar totes les explicacions convenients al

nostre entendre al Consell General. I nosaltres seguim pensant que una decisió popular com aquesta, doncs, no sé si es pot revertir d'un dia per l'altre. És a dir, potser sí que d'aquesta teoria que té el Govern, que un dia deia el ministre Cinca, que el que es vota al Consell General finalment són com recomanacions. És a dir, que el Govern no té perquè fer-ne cas ni fer-ne seguiment. De fet ja ho hem vist que gaire seguiment no en fa, 13 de 48. Però nosaltres seguim pensant que té molt més sentit històric recuperar aquelles oficines pel que un dia van ser. I deixi'm que li discuteixi els números tan costosos de trasllat, perquè també deu valdre molts diners i li demano traslladar el Ministeri d'Affers Exteriors a l'edifici de Ràdio Andorra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, els costos de traslladar, com ja li he dit, nosaltres la proposta de resolució aquesta la vam complir, vam fer els estudis escaients, teníem fins i tot totes les distribucions, els espais que necessitaven. Per una part hi havia tot el que era la construcció de l'edifici adjacent i l'adequació dels espais existents, i de l'altra part hi havia tots els materials tècnics necessaris per reemplaçar els actuals que hi havia aquí. La suma era, doncs, 6 milions d'euros per fer totes aquestes actuacions, i nosaltres havíem valorat, doncs, és veritat, que s'estaven pagant uns lloguers aquí en l'edifici actual, i volíem que amb els mateixos lloguers ens servís per finançar, doncs, la remodelació i l'adequació d'aquests espais a d'alt a Encamp.

Per la part d'exteriors aquí nosaltres ja teníem una partida pressupostària que es va votar en el pressupost de l'any passat per adequar aquests espais que pensem que amb menys d'1.800.000 euros podran estar tots els espais plenament adaptats per poder acollir el Ministeri d'Affers Exteriors, i així també alliberar una part de l'edifici del Prat de la Creu, vist que l'edifici del Prat de la Creu, com bé sabeu, està molt saturat i es treballa en condicions realment molt justes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Torres, li he de dir que les seves manifestacions són del tot descoratjadores. I li dic amb franquesa, i perdoni avui la reiteració envers la seva tasca, però és que em penso que avui aquí tot el que vostè ha afirmat, de fet en vam parlar abastament del que havia produït el debat d'orientació política i de les poques notícies de què ens esperava el futur, era justament un canvi de peces en el taulell, que al nostre entendre ja havia quedat més que clar.

El Sr. Toni Martí va dir que ens posaria el Ministeri d'Afers Exteriors a l'edifici de Ràdio Andorra.

Vostès van anar a les darreres eleccions generals prometent com a promesa electoral el trasllat de les instal·lacions de la Ràdio i Televisió públiques a l'edifici de Ràdio Andorra.

Per tant, era una promesa seva i era una aposta personal seva. Una aposta personal de Demòcrates per Andorra que tampoc veurà la llum, una altra més.

Per tant, les paraules que abans li he dirigit penso que tenen tota la vigència en aquesta rèplica en aquests moments.

A més a més, vostè només ha fet referència a la darrera frase d'aquest informe preliminar que ens van fer arribar vostès arrel de la moció que va sorgir d'aquí al Consell.

Sí, parlava d'entre 5,5 i 6 milions d'euros. Però, potser que entrem en el detall d'aquest informe que vostè ens va presentar.

El cost del nou edifici, el que vostè ha qualificat d'inassolible...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Vaig acabant Sr. síndic.

...és de 3,5 milions.

Recordo que en la pregunta anterior vostè n'ha confirmat 3,3. Per tant aquests no, aquests no passa res, en canvi 3,5 milions de construir el nou edifici és malbaratament de diner públic.

La meva pregunta és:

En aquest document vostès afirmaven que hi hauria execució pressupostària tant al 2018 com els anys que vénen per traslladar-hi les instal·lacions de Ràdio Andorra.

Per què aquest document de data 9 de gener del 2018 és paper mullat, simplement vuit mesos més tard?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Jo entenc que no és paper mullat. Aquest informe que es va fer, era un informe per analitzar la viabilitat si es podia traslladar doncs les instal·lacions de Ràdio i Televisió d'Andorra a l'edifici de Ràdio Andorra.

Com bé li he dit, el cost total de desplaçar les instal·lacions eren de l'ordre, com bé he dit a nivell de la conclusió de 5,5 a 6 milions d'euros.

Llavors, nosaltres vam plantejar que aquest import era un import ara per ara inassolible vist totes les obres que estem fent perquè jo li recordo, amb obra pública, les inversions que estem fent, ens estem optimitzant de la millor manera les inversions que fem. Li podria donar exemples perquè vostè només està intentant donar exemple dels casos doncs que hi han hagut més complicacions.

Li podria dir, la seu de la Justícia per exemple estava valorada en 20,5 milions d'euros a l'inici al pressupost estimatiu, i al final es va adjudicar la fase aquesta per 18 milions d'euros i fins i tot alliberant una parcel·la de 500 metres per poder-hi posar amb posterioritat un altre ministeri o una altra cosa.

És a dir, no vulgui fer creure que només fem mala gestió dels recursos públics, tot el contrari. En aquest aspecte s'alliberaran uns espais a l'edifici governamental de Prat de la Creu, que són necessaris perquè les condicions de treball són molt justes diguéssim. I el fet de traslladar el Ministeri d'Exteriors a d'alt a Encamp, ens permetrà donar una bona imatge i a més donar un ús a l'edifici entre setmana. A més a més, a tota la planta primera tindrem el que és l'espai museístic on hi ha les emissores. Es podran fer recepcions i altres actes com estem fent amb el patrimoni que re valoritzem, com per exemple li podria parlar de l'Era Casa Rossell.

No es pot dir que cultura...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Sí Sr. síndic.

No es pot dir que en cultura nosaltres en aquest Govern no hem invertit els recursos necessaris per posar en valor el nostre patrimoni i sobretot per mantenir-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Torres, jo no vull fer creure res. Jo em ceneixo en el que hi ha sobre la taula, i en aquests moments estem parlant de l'edifici de Ràdio Andorra. No estem parlant de cap altre. Per tant, aquest és el que faria referència. I reitero la pregunta que li he fet abans. Vostè en data 9 de gener ens fa arribar un informe del qual, vostè esmenta aquests 5,5 i 6 milions d'euros, ja. I penso que aquest document és bo que el tingui la premsa perquè la gent pugui veure de manera clara el que vostès responen i llavors el que vostès fan. I això és el que avui farem. Perquè d'aquests 5,5 milions, 2, vostès mateixos reconeixen que són els costos inevitables que haurà d'incórrer Ràdio i Televisió d'Andorra per la renovació dels seus equips. És traslladin o no es traslladin.

Per tant, no posin en l'equació paràmetres que no hi pertoquen. Estem parlant de l'adequació per un nou edifici a Ràdio Andorra, per tant, 3,5 milions. I vostès en aquest mateix document i cito, llegeixo literalment: "Així doncs en principi, el projecte de pressupost de l'exercici 2018 inclou dotació pressupostària per executar l'obra d'adaptació i ampliació de Ràdio Andorra per traslladar-hi les dependències i instal·lacions de Ràdio i Televisió d'Andorra repartida entre l'any 2018 i crèdits plurianuals per als tres exercicis següents. Això ho afirmen vostès el dia 9 de gener. I vuit mesos més tard, algú s'il·lumina i ens dóna una proposta diferent. Això el Sr. López ha dit que era falta de respecte. Jo li diria que és presa de pèl. Un dia ens diuen una cosa i l'endemà ens en diuen una altra. I no passa res, i vostès contents i feliços. Això no és seriós!

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

La meua pregunta és: per què se'ns afirma que s'hi traslladaran les dependències de Ràdio i Televisió d'Andorra, si saben perfectament que no ho faran?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, quan es va elaborar el pressupost 2018, efectivament hi havia unes partides pressupostàries destinades a fer això, però com vostè sap al 2018 el pressupost està elaborat a finals del 2017. Aquí l'únic que vam traslladar les partides pressupostàries que hi havia assignades per aquest import. Però les partides pressupostàries que hi havia per canviar totes les instal·lacions tècniques no hi eren. Llavors què es va fer? Quan es va aprovar el pressupost, aquí només fa trasllat del que hi ha aprovat al pressupost. És a dir que no fa trasllat de res més.

Llavors, a partir d'aquí, és quan es va prendre la decisió durant l'estiu i després d'estudiar múltiples variacions de no assumir aquest cost tan elevat fent un edifici adjacent per posar-hi les instal·lacions. I sí donar-hi un ús diari, que és el que nosaltres volem. I realment donar una bona imatge també a tota la gent i a tots els representants diplomàtics que visiten el nostre país.

I aquest és el nostre objectiu, i de donar un valor. Perquè vostè recordarà que l'edifici aquest ha de tenir un ús no remunerat. És a dir que no pot ser lucratiu, i per això hi posem aquest tipus d'instal·lacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa i després Sr. Pere López per tancar el debat.

El Sr. Ferran Costa:

Hi ha diferents aspectes que voldria comentar. Un que fa referència a l'ús que cal donar a aquest edifici en base al conveni signat pel Govern d'Andorra i el Govern d'Espanya el 25 de febrer de l'any 2004, en el qual s'ha de cenyir òbviament un ús no lucratiu però a béns culturals, a finalitats culturals. Per tant, l'encaix del Ministeri d'Exteriors és amb calçador i

amb pinces, una altra vegada fent les coses d'aquesta manera. Per tant, això m'agradaria esmerçar-hi certa estona comentant-ho.

I per altra banda, vostè ha parlat de què un cop se'n van adonar segons el seu criteri que això era inassolible, les múltiples possibilitats d'aquest edifici. Comenti-les, quines són? Quines són les múltiples possibilitats per aquest edifici que van considerar després de descartar, malgrat que vostès ens van fer arribar aquesta documentació, per l'edifici de Ràdio Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Sí Sr. síndic.

Moltes gràcies.

Ja ha comentat la ministra Gelabert, es van parlar amb artistes, i van haver varies propostes que ens van arribar sobre la taula i que vam estar valorant, i al final nosaltres vam valorar que el millor era donar-hi un ús diari, que és el que pretenem fer ara. I ara actualment l'equip d'arquitectura està fent la redacció en base a les demandes del Ministeri d'Exteriors doncs perquè s'hi encabeixi tots els treballadors i totes les perdones que necessiten a exteriors, fins i tot tenint en compte el creixement que hi pugui haver futur, i també que sigui compatible amb l'ús museístic de l'edifici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Permeti'm que discrepi doncs de la finalitat de l'ús cultural d'aquest edifici, li dic així de clar perquè penso que no em quadra, no em quadra una vegada més.

I per altra banda, llavors la falta de voluntat que li deia abans. Penso que s'explicita amb els fets.

El contracte actual de lloguer de Ràdio i Televisió d'Andorra va vèncer el 31 de març del 2018. És a dir, un mes i mig més tard del que vostès ens diguessin que es traslladarien les instal·lacions a Ràdio Andorra. La meua pregunta: S'ha renovat aquest contracte?

Perquè si s'ha renovat aquest contracte, com hauria de ser lògic a partir de l'1 d'abril, vol dir que vostès ja tenien molt clar que no feien aquest trasllat. Però aquesta informació no ens l'han facilitat, una vegada més. S'ha renovat aquest contracte amb l'edifici actual de Ràdio Andorra? I per quants anys?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ens estem allunyant del tema de la pregunta.

Sr. ministre, si voleu dir alguna cosa...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment no tinc la resposta concreta a aquesta pregunta. El que sí li puc dir és que el contracte, segur que les instal·lacions tenen un contracte. Molt probablement hi devia haver una pròrroga tàcita del contracte. Però evidentment igualment, s'haguessin posat a Encamp o no s'haguessin posat a Encamp les instal·lacions, el contracte l'haguéssim hagut de prorrogar. O s'hagués hagut de prorrogar o allargar un any. Perquè no es dient que posem les instal·lacions que podem deixar les instal·lacions d'aquí baix. És a dir que molt probablement hi hagués hagut un procés, un període de dos anys per adequar les instal·lacions i poder fer el trasllat. Jo penso que la qüestió aquesta que vostè planteja no ve al cas aquí mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo tornant als números que comentava el Sr. Costa, Sr. Torres sincerament no ho entenc. És a dir si dels 5,5 milions d'euros que costava Ràdio i Televisió d'Andorra hi ha dos milions d'euros llargs que són temes tecnològics que tard o d'hora s'hauran d'acabar de fer.

Estem parlant que portar Ràdio Andorra pot costar entre 3 i 3,5 milions, i portar el Ministeri d'Afers Exteriors, vostè ho ha dit, més o menys 2 milions d'euros.

Per tant, no sembla una diferència insalvable per respectar la voluntat popular. Per tant, vostès davant del fet de dir "A complir allò que el Consell els hi demana", o "Fer el que a vostè els hi doni la gana" per

milió i mig d'euros que són diners! Però vostès també han de respectar la voluntat popular de traslladar aquest edifici i donar-li l'ús que la sobirania popular ha volgut.

Vostès s'ho posen a l'esquena i qualifiquen d'impagable una de les propostes i l'altra que també té un cost significatiu doncs, la consideren viable. Evidentment ho poden fer, són el Govern i sobretot si els consellers de la majoria els aproven el pressupost, ho podran fer, però és una manera de tirar-se a l'esquena la voluntat popular per una diferència que és important. No diré que no és important però que, en tot cas, no sembla insalvable per haver donat compliment al que realment es volia, al que realment volien els ciutadans a través dels vint-i-vuit consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entenc que no hi ha pregunta.

El Sr. Pere López:

És tan gran com per no respectar la voluntat popular, i en canvi el Govern doncs passa per damunt la voluntat popular i pren la decisió que finalment li sembla que és la més escaient.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Penso que ara m'ho ha posat molt fàcil Sr. Pere López perquè li pugui explicar concretament.

Els dos milions aquests d'instal·lacions tècniques és evident que del dia a l'endemà la tele hauria d'estar funcionant tant aquí a Andorra com a Encamp per fer el trasllat. És a dir, no podem dir tanquem la tele una setmana per fer el trasllat dels equipaments. Aquests dos milions d'euros no són els que s'haurien de gastar si es renovessin les instal·lacions o els equips aquí baix. Si renovessin els equips molt probablement la inversió que s'hauria de fer hauria de ser molt inferior perquè molt material ja el tenen aquí i no s'ha de desdoblar material per traslladar-ho. Això és el que se'ns va manifestar des de Ràdio i Televisió d'Andorra.

Després d'una altra manera, depèn de com s'enfoqui és cert que si descontents amb aquests dos milions i vostè m'està dient que un milió i mig es podria traslladar és veritat que el cost seria un altre, però

estem parlant d'un cost, vostè ha tirat pel cap baix que són 5,5 milions i jo he tirat pel capalt, cada un tira cap on li convé més, és així de clar que es denota això. Però el cost que seria real, seria posem 5,5 quan el d'Exteriors seria 1,8 milions, és a dir, aquí sí que hi hauria una diferència d'almenys 3.750.000 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàrem a la següent pregunta presentada, la pregunta número 7.

(Deixa la sala el M. I. Sr. Carles Enseñat)

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 20 de setembre del 2018, relativa a la manca de voluntat per impulsar projectes d'habitatges socials.

Fou registrada amb el número 1221 i s'ha publicat en el Butlletí número 84/2018, del 21 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vista la situació que es viu al mercat de lloguer amb enormes dificultats per part de molta gent per trobar habitatges a un preu raonable.

Vist que, amb l'excepció dels projectes impulsats pel Comú d'Encamp a la Solana del Pas de la Casa, i el Comú d'Andorra la Vella a Jovial -tots dos sota mandats socialdemòcrates-, al país no existeixen pisos socials malgrat, al nostre entendre, la desencertada consideració feta pel ministre Xavier Espot al respecte.

Vistes les declaracions del Raonador del Ciutadà, Marc Vila, en la seva compareixença davant la comissió de socials del Consell General, en la qual denunciava la manca de pisos socials al país.

Vist que el Projecte de Llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges no n'inclou cap que faci referència a pisos socials.

Es demana: per quin motiu no s'ha inclòs cap mesura per impulsar la construcció de pisos socials al Projecte de Llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Xavier Espot, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, permetin-me dir que no em semblen en cap cas desencertades les consideracions que vaig fer segons les quals en els dos darrers anys hem passat de no tenir cap habitatge social a tenir-ne disset.

Perquè des del meu punt de vista, des d'una concepció de la política social àmplia i moderna no hi ha dubte que els pisos refugi, per exemple, que estan a disposició de les víctimes de la violència de gènere són pisos socials; o que els pisos que destinarem a les persones refugiades que arribaran properament a casa nostra també són pisos socials; o que els pisos joves tutelats i ex tutelats -als quals cal ajudar a emancipar-se- són pisos socials; o que els pisos que tenim per a les persones amb discapacitat que volen viure de forma independent són pisos socials o, finalment, que els pisos que destinem a persones en risc d'exclusió social per motius econòmics també són pisos socials.

És a tots aquests col·lectius que es destinen a hores d'ara els disset pisos que formen part del parc d'habitatges que són propietat o són gestionats pel Govern. I és també a aquests col·lectius que es destinaran els nous pisos que tindrem a la nostra disposició en un futur proper, gràcies al conveni signat amb la Fundació Armor i gràcies també a la rehabilitació del Solà d'Enclar que està duent a terme el Govern. Unes accions que permetran, ja ho vaig dir, elevar el parc d'habitatges del Govern fins a cinquanta-dos.

Això demostra que no cal que la Llei de mesures urgents per a l'arrendament d'habitatges de lloguer inclogui aquesta matèria per incrementar el nombre d'habitatges socials. En el cas del Govern, és una decisió purament executiva per a la qual l'únic que cal és una previsió pressupostària suficient.

I això no vol dir que el Govern no vulgui tenir habitatges socials. De fet, aquest és l'únic Govern que d'una manera o d'una altra s'ha anat dotant d'un parc d'habitatges socials, perquè com bé ha reconegut el conseller López, les úniques administracions que ho havien fet fins ara són alguns comuns.

D'altra banda, si la pregunta va orientada a establir mesures legals que obliguin als particulars a destinar una part de les noves promocions que facin a habitatge social, crec que en aquest cas cal ser molt

curosos per no adoptar decisions que, tot i ser ben intencionades, poden tenir conseqüències oposades a les que es busquen. M'explicaré. Al nostre entendre, el problema principal de l'habitatge al nostre país a hores d'ara no és tant la manca d'habitatge social com la manca d'una oferta suficient d'habitatge de lloguer associada a un increment recent de la demanda, la qual cosa es tradueix en un evident increment dels preus.

El que cal fer doncs és incentivar la construcció de més habitatge de lloguer. I si el que fem, en canvi, és afegir noves obligacions i noves càrregues a les poques persones que avui dia poden estar interessades en construir habitatge de lloguer, el que provocarem és que encara se'n construeixi menys. És per aquesta raó que el Projecte de Llei que hem promogut i que està a tràmit parlamentari aposta per solucions incentivadores, com ara deduccions fiscals o flexibilitzacions urbanístiques per a les persones que construeixen, rehabiliten o adquireixen habitatges per destinar-los al lloguer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, veig que no tenim la mateixa consideració del que són els pisos socials però, en tot cas, tampoc en farem un cavall de batalla. És a dir, quan almenys nosaltres parlem de pisos socials són per qüestions econòmiques, per la dificultat d'accedir a un preu superior. Aquests pisos són pisos per atendre situacions particulars que no tenen necessàriament perquè coincideix amb qüestions econòmiques sinó amb situacions de tipus personal. En tot cas, no és al que ens referíem nosaltres i no vull parlar per boca del Raonador però crec que tampoc és al que es referia exactament el Raonador quan parlava de les dificultats de pagar el preu de mercat que hi ha per part d'algunes famílies i em sembla que és el que s'entén a nivell internacional quan es parla de promoció de pisos socials o d'habitatge social.

Però en tot cas, no és aquesta la clau de la qüestió. El que és important és entendre que el Govern entén que no és necessària aquesta mesura. Se'ns reconeix per una banda que hi ha una situació molt complicada en el mercat de lloguer, tindrem temps i ocasió de debatre sobre el seu projecte de Llei que no és objecte avui de la nostra pregunta, però sí de les alertes que surten des de l'any 2016 de les que ens

sembla que el Govern ha fet cas omís i a la demanda de pisos socials o de projectes socials.

Jo crec que ha de ser clar i vostè ha sigut bastant clar, el Govern potser no creu que aquest tipus d'habitatge sigui un tipus d'habitatge escaient, o un tipus d'habitatge necessari, o que li convé ara mateix al nostre país. Nosaltres pensem que sí que ho és. Ho és des d'un punt de vista social perquè malauradament doncs hi ha molts ciutadans i moltes persones que viuen al nostre país que no poden pagar els preus que actualment hi ha al mercat.

També pensem que és interessant a nivell econòmic. Vostès han focalitzat molt les inversions en el seu mandat amb tot el que és obra pública. Nosaltres pensem que hi ha altres tipus d'actuacions que també generen volum d'obra pública, que també generen inversió, que també generen llocs de treball però que tenen un retorn social molt més important que fer algunes actuacions en via pública. I a més, pensem que és una regulació positiva del mercat. O sigui, la creació d'un habitatge de pisos socials i per tant, treure part del mercat normal a una sèrie de persones que tenen més dificultats regula el mercat de l'habitatge a la baixa, una mica al contrari de les mesures o de les ajudes a l'habitatge que no critiquem perquè és el que tenim a hores d'ara però que l'efecte que produeixen és justament el contrari. És a dir, aquestes ajudes el que fan és generar una inflació perquè ajuden a pagar uns lloguers alts a diferència de la incorporació de bosses o de mercats d'habitatge en el sentit que aquestes, doncs, al traure part de la demanda, el que fan és abaixar el preu.

Però a demés de no creure amb el projecte d'habitatges socials, crec que fan mesures que són contradictòries o contraproductives a l'habitatge socials. Vostè Sr. ministre i també el Sr. cap de Govern s'hi ha referit en diverses ocasions demanant als comuns, per exemple, que redueixin el percentatge de cessió econòmica, tant la cessió de terreny com la cessió econòmica per la part consolidada. Nosaltres pensem que això no només no facilita la construcció d'habitatges socials, sinó que és una mesura totalment contrària, perquè justament aquestes cessions econòmiques de terrenys o aquestes cessions econòmiques amb diners, haurien d'anar destinades a equipaments i, molt preferentment a habitatge públic, que és el que diu la Llei d'ordenament de l'any 2000...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...i és el que alguns comuns van fer, doncs, fa alguns anys.

Per tant, reduir la cessió econòmica o reduir la cessió del terreny, és condemnar al futur a no poder fer habitatges socials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. López vostè ha dit en primer lloc que no teníem un mateix concepte del que s'entenia per habitatge social, i potser és així, però crec que no és ben bé així, perquè vostè ha parlat, quan parla de pisos socials, entenc que aquests pisos socials són per persones que tenen una problemàtica de caire econòmic. I jo quan li he parlat dels 17 habitatges socials actualment propietat o gestionats pel Govern, que passaran a ser 52 a dos anys vista, també li he parlat, doncs, de la necessitat de destinar part d'aquests pisos, una part molt important quan tinguem aquest paquet de 523 pisos, a persones en risc d'exclusió social per motius econòmics.

Per tant, entenc que si estic fent referència a aquest col·lectiu, en el fons estem parlant una mica del mateix.

Vostè també ha parlat de les manifestacions del Raonador del Ciutadà, i és veritat que el Raonador del Ciutadà en la seva compareixença davant d'aquesta Cambra o davant la Comissió Legislativa d'Interior, el que va manifestar, doncs, és que encara quedava molta feina per fer en l'àmbit de l'habitatge social en el nostre país. I estic totalment d'acord amb aquestes manifestacions. Ara bé, crec que aquestes manifestacions també s'han d'explicar en la seva integralitat, i no més lluny de fa uns dies vaig veure que va fer unes declaracions als mitjans de comunicació reconeixent els avenços que s'havien fet en els últims anys. Per què? Jo no vull posar el retrovisor, i jo també reconec les bones accions que s'han fet per part d'algunes corporacions comunals governades pel Partit Socialdemòcrata. Però també hem de dir la veritat de les coses, fins fa dos anys no teníem absolutament cap habitatge social que fos propietat o que fos gestionat pel Govern.

Haver passat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...de 0 a 17 i passar en 4 anys de 0 a 52, a mi em sembla que és un creixement gens menyspreable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la repreguntes, Sr. conseller...

No hi ha repreguntes...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que s'està parlant molt d'habitatge social i aquí hi ha una confusió. Caldria distingir l'habitatge social, tal com deia el ministre, que hi ha habitatge social, refugis per la violència de gènere, o habitatges tutelats per la gent gran o per als joves, i cal distingir-lo del que podria ser l'habitatge de protecció oficial o de lloguer moderat, tal com es fa a França. Jo crec que aquí és on caldria incidir. I això és un dret, el dret a l'habitatge és un dret i per tant, una cosa és habitatge social que n'hi ha d'haver, però el de lloguer protegit se n'hauria de fer, i això només es pot incentivar, doncs, posant sòl a l'abast, sòl als promotors més econòmic i per això desgravar fiscalment, més econòmic.

Contràriament al que diu el Sr. López i tampoc no fa la Llei aquesta òmnibus que actualment està a tràmit, això no es pot fer perquè els comuns posin a l'abast terrenys de cessió i que desgravin, doncs, aquesta cessió econòmica o que la facin més econòmica o que es desgravi a nivell de taxes. I això ho ha de fer el públic amb concertació amb partners privats.

Per tant, la meva...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig a la pregunta Sr. síndic.

Té previst el Govern promoure alguna iniciativa legislativa per incentivar els comuns a posar terreny de cessió a aquest efecte i alhora que rebaixin el cost de la cessió econòmica per fomentar la construcció de lloguer protegit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo quan escolto al Sr. Víctor Naudi ens posem més d'acord que amb el Sr. López al tomb de les mesures que creiem que poden tenir realment un efecte incentivador des de la perspectiva de la resolució de la situació que tenim avui en dia pel que fa a l'habitatge de lloguer.

És clar, quan sento el Sr. López que diu que nosaltres creiem que no és necessari l'habitatge social, no hi puc està d'acord. Nosaltres creiem que és necessari l'habitatge social. Ara, també creiem que no pot ser que l'única palanca que accionem és que el Govern posi diners i molts diners per construir habitatge social i que a banda d'això, ningú més tingui cap mena de responsabilitat en aquest assumpte, perquè bàsicament, el Govern primer no és titular del sòl, ho ha dit molt bé el Sr. Víctor Naudi, per tant, no té la possibilitat de tenir terrenys de propietat on construir habitatge social, i després, a més a més, el cost de construir habitatge social en un abast important és absolutament inassumible per les arques de l'Estat.

Per tant, nosaltres hem potenciat una política raonable de creixement sostingut però raonable del parc d'habitatges socials del Govern. Dit això, i en aquest sentit, és a dir, estic totalment d'acord amb el que diu el Sr. Naudi, crec que aquesta problemàtica i la resolució d'aquesta problemàtica és una responsabilitat compartida de tots, de les administracions, i per tant, del Govern i dels comuns, evidentment, però també dels particulars que han de ser responsables a l'hora, diguem d'accionar aquells mecanismes de renovació dels contractes o d'eventual rescissió dels contractes.

Per tant, jo crec que si tots plegats en la part que ens correspon fem els esforços que ens pertocuen, evidentment contribuirem en major mesura a resoldre aquesta problemàtica.

I pel que a...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, responc molt ràpidament a la pregunta que feia el Sr. Naudi.

Jo crec que el projecte de llei que actualment està a tràmit parlamentari ja preveu tota una sèrie de modificacions o en tot cas habilita als comuns a fer tota una sèrie de modificacions, en concret de deduccions fiscals pel que fa al seu tram de l'ITP, que permetin justament incentivar a les persones que adquireixin habitatges per destinar-los al lloguer.

Pel que fa a la cessió econòmica, precisament, perquè també estic una mica d'acord amb el que deia el Sr. López, pot ser una mesura contraproduent, al final no vam introduir aquesta mesura relativa a la cessió urbanística, entenent, evidentment, que els diners que fan objecte de la cessió urbanística s'han de destinar a finalitats socials, i prioritàriament i en aquest sentit també el Govern està d'acord amb vostè, prioritàriament en la casuística actual, a fer habitatge social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, només per recordar al Sr. Espot, perquè a vegades fa afirmacions molt contundents que el primer pis social és per víctimes de violència de gènere, es va incorporar l'any 2010. És a dir, quan afirma taxativament que no hi havia absolutament res. En tot cas vostès porten 8 anys, també és normal que facin alguna cosa.

Tot i que insisteixo que els pisos socials que vostè atribueix com pisos socials, no és el concepte de pis social regulador del mercat. Per tant, no posi en boca que el Govern té projectes de pisos socials. Té una sèrie de pisos destinats a atendre una sèrie de problemàtiques socials, però aquests pisos no regulen el mercat ni contribueixen que el preu mig del lloguer o el preu en determinades zones pugui baixar, que és d'això del que estem parlant. Nosaltres quan estem parlant de construcció de pisos, es pot parlar de construcció però també de rehabilitació. Un dels grans problemes que té aquest país que vostès no han volgut atacar és el tema dels habitatges desocupats i dels edificis en els quals, simplement amb algun tipus d'actuació es podrien acondicionar amb un tipus d'habitatge més petit, més adaptat al tema dels pisos socials. Però això és creure-hi o no creure-hi. Vostès no creuen, vostès creuen que el mercat ho regularà, donaran ajudes fiscals a gent que construirà pisos i

no sabrem a quin preu l'acabarà llogant, i nosaltres pensem que aquest sistema de lliure...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

...no funciona. Per tant...

És que volia fer una reflexió davant d'aquesta afirmació que m'ha semblat una mica agosarada per part del ministre.

Per posar una repregunta, per complir amb el tema del Reglament.

Jo tinc la sensació que vostès no creuen amb l'habitatge social com habitatge social, habitatge destinat a la construcció, a la rehabilitació, a la recuperació d'habitatges buits, i nosaltres sí que pensem que aquesta és una mesura que el país demana, com deia abans a nivell econòmic, a nivell social i a nivell regulador del mercat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No tenia constància d'aquest pis. Bé, vostès van fer un pis o van obtenir un pis en dos anys, nosaltres n'hem obtingut 17. Crec que el balanç ens és favorable en aquest sentit.

Però en qualsevol cas, més enllà d'aquesta qüestió que em sembla que és bastant accessòria, a mi el que em sembla Sr. López, poc seriós, és que vostè justament faci afirmacions taxatives i parli tant d'aquesta temàtica, perquè evidentment és una temàtica que preocupa a la nostra ciutadania, sense ni tan sols haver-se llegit, o en tot cas així ho interpreto del que acaba de dir, el contingut del projecte de llei que fa bastants mesos que està a tràmit parlamentari.

Precisament, aquest projecte de llei, una de les mesures estrella que conté, és la flexibilització de totes les condicions urbanístiques existents per aquelles persones que decideixin rehabilitar edificis que fins ara estaven destinats a altres usos, per exemple antics hotels o antics edificis que no estaven destinats a l'habitatge de lloguer que quedaran eximits de totes les normes urbanístiques vigents, i només que compleixin les normes urbanístiques

vigents, i només que compleixin les normes urbanístiques del moment en què es va construir l'edifici, s'hi destinen aquestes rehabilitacions a l'habitatge de lloguer. Com dic, en quedaran eximits. Per tant, precisament atacament a aquesta problemàtica que vostè diu que no estàvem atacant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López:

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el dia 18 tindrem ocasió de parlar-ne més abastament. A mi em sembla novament que és una mesura contraproduent a l'habitatge social.

És a dir, vostès rebaixen impostos, per tant, ingressos de tots els ciutadans per afavorir un habitatge de lloguer sense establir cap preu màxim. Per tant, l'habitatge de lloguer de luxe, la rehabilitació pròpia, perquè també en l'habitatge propi queda beneficiat d'aquestes mesures fiscals. Per tant, això no és cap garantia de què ajudarà al mercat.

Si tots aquests pisos que rebran deduccions fiscals, si tots aquests pisos que rebran rebaixes fiscals han de sortir al preu de mercat, simplement no ens interessa socialment. L'Estat recapta menys, estem creant pisos que no hi ha cap garantia que siguin pisos adaptats al mercat, i sincerament, vostè té un gran plantejament diferent.

A mi rebaixar impostos a algú que fa un habitatge de lloguer de luxe o que construeix un habitatge, no em sembla una política encertada. Fer cafè per a tothom i fer rebaixes fiscals universals, no em sembla encertat.

A més, si vostè em digués que hi haurà rebaixes fiscals perquè fan pisos d'una habitació a un preu màxim determinat d'un percentatge del salari mínim. El felicitaria, però com que vostè no comparteix això i vostè és més partidari del lliure mercat, doncs vostè creu que això es regularà sol...

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López...

El Sr. Pere López:

...doncs quan no serà així.

Li demano, la llei de mesures que vostè ha comentat, aquests pisos que tindran deduccions fiscals i de tot tipus, tenen un sostre màxim, tenen un preu màxim

de preu de venda, i sobretot estan pensats necessàriament per persones que tenen dificultats econòmiques?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. López és un especialista de replicar amb una qüestió que no té res a veure amb el que havia preguntat anteriorment i amb la meua contesta. Estàvem parlant de les flexibilitzacions urbanístiques per rehabilitar edificis que estaven destinats a altres usos. Vostè ha dit que això era una palanca que no havíem accionat i que calia accionar. Li dic que ho hem fet, i ara em parla de les rebaixes d'impostos. És una altra qüestió. No té res a veure amb el que parlàvem abans. Per tant, com a mínim tingui l'honestedat de reconèixer que s'ha equivocat i que en aquest sentit, hem establert una mesura que precisament vostè l'estava propugnant i no ho sabia perquè segurament no devia haver consultat el projecte de llei fins ara.

Pel que fa a les rebaixes d'impostos, l'únic que estableix aquest projecte de llei, és que aquelles persones que adquireixin un habitatge nou i el destinin a lloguer residencial, queden desgravats de la part de l'ITP del tram estatal de l'ITP i els comuns mitjançant una ordenació també poden eximir del tram comunal de l'ITP. Però és que paral·lelament hi ha pujades d'impostos també perquè per exemple, tots els habitatges d'ús turístic i especialment aquelles empreses que exploten molts habitatges turístics, a partir d'ara l'impost de radicació que hauran de pagar és molt més important que l'impost de radicació que parlàvem fins ara. Per tant, no parli de regals fiscals perquè les úniques rebaixes fiscals que nosaltres hem introduït en aquest projecte de llei tenen com a finalitat incentivar que hi hagi més habitatge de lloguer en el mercat. Però paral·lelament també hem incrementat els impostos allà on calia. I l'exemple més palès és la taxa sobre els habitatges buits.

Jo crec que no es pot parlar de regals fiscals en un projecte de llei que estableix per primera vegada una taxa sobre els habitatges buits, evidentment des d'una perspectiva moderada i que no tingui una voluntat confiscadora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última repregunta i tanquem el debat. El dia 18 hi haurà dos esmenes a la totalitat, segurament es tornarà a parlar d'aquesta qüestió.

Sr. Pere López:

El Sr. Pere López:

Sí té tota la raó Sr. síndic, però el Sr. ministre ha introduït la llei de mesures d'habitatge. En tot cas, que consti que la paraula regals fiscals, li haurà traït el subconscient. Jo he parlat de rebaixes fiscals. Potser vostè aquesta filosofia perquè nosaltres entenem que segurament tenen aquesta consideració perquè no és el que correspon amb la nostra idea. Són maneres diferents d'aproximar-se a la situació. És a dir, sincerament, pagar entre tots pisos de lloguer de luxe, no em sembla que sigui el mercat el que avui en dia està demanant i és el que es proposa amb el seu projecte de llei. Però ja ho discutirem amb més abastament el dia 18.

En tot cas, això no porta a què hi hagi una partida de pisos socials o al mercat que hi hagi un preu màxim, que és finalment el que és important. El pis social és un pis de lloguer assequible com deia el Sr. Naudi, i se li pot posar el nom que es vulgui. No tenim cap garantia en aquest projecte de llei, que això incrementi la bossa d'aquest tipus d'habitatges. I rebaijar, -vostè diu regalar-, jo no ho he dit, impostos a persones que facin ús propi amb el seu propi habitatge o que promoguin una promoció d'habitatges, com li deia abans, no em sembla que és el que s'està demanant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, bé no hi ha hagut pregunta però en tot cas, enllaço una mica amb les manifestacions que ha fet el Sr. López.

Evidentment tindrem ocasió de parlar-ne àmpliament en ocasió del debat de l'esmena a la totalitat que vostè ha formulat en relació a aquest projecte de llei, però una vegada més, jo constato que n'hem parlat ja moltes vegades d'aquesta qüestió en aquesta Cambra, i els únics que estem en disposició, potser a vostè no li agradarà, i és molt legítim aquestes mesures, però els únics que estem en disposició de posar propostes concretes a sobre de la

taula de moment, -vull esperar les seves esmenes o els anuncis que vostè ens farà en el debat de l'esmena a la totalitat-, ha estat aquest Govern i el Grup Parlamentari que li dóna suport.

Vostès de moment l'única mesura que se m'acut i que han formulat és la de la creació d'un registre de la propietat, que en cap cas resoldrà aquesta problemàtica. I ara pel que he vist o pel que he pogut intuir avui, el fet que el Govern desembossi molts diners, compri terreny, -perquè clar no és titular del sòl-, compri terreny i comenci a construir habitatge social com vostè diu o habitatge públic de lloguer, que és el que diria jo.

Bé, si aquestes són les dues úniques mesures que vostè està en disposició de posar a sobre de la taula, crec que com a mínim aquesta problemàtica important pels nostres ciutadans mereixeria un debat una mica més serer i responsable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta presentada, que és la darrera, és la pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 21 de setembre del 2018, relativa a la pròrroga del contracte amb Ambulàncies del Pirineu per part del SAAS.

Fou registrada amb el número 1226 i s'ha publicat en el Butlletí del Consell General número 84/2018 del 21 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el SAAS ha acordat prorrogar per un any la concessió del transport sanitari no medicalitzat a Ambulàncies del Pirineu tot i l'incompliment del Codi de relacions laborals reconegut en seu parlamentària pel ministre, Sr. Xavier Espot.

Es pregunta al Govern:

Pot informar de quins criteris ha seguit el SAAS per prorrogar la concessió a Ambulàncies del Pirineu tot i les irregularitats laborals constatades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

El criteri principal que ha seguit el SAAS per prorrogar la concessió del transport sanitari i Ambulàncies del Pirineu és el mateix que podia haver vostè intuït ja en la passada sessió ordinària del Consell General del 14 de juny d'enguany, que vam tractar ja aquest tema. I el criteri no és més que per la prestació del servei que es dóna, és satisfactori i per tant, no es planteja amb urgència convocar un nou concurs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no m'estendré avui en la meua resposta al Govern o en aquesta qüestió, vist que com ja sap el ministre, com a fruit de la pregunta que vaig entrar al Govern en el seu moment, vaig fer una demanda d'informació molt extensa en relació al grau d'acompliment dels compromisos contrets per part de l'empresa, i també del grau de compliment de les obligacions del SAAS en aquesta relació.

El termini de la meua demanda d'informació finalitza el 12 d'octubre, per tant és una informació que encara no tinc i penso o no, que segurament tornarem a parlar d'aquesta qüestió més endavant.

Tot i així voldria creure que les preguntes que es van fer en aquell moment podien haver ajudat el Govern a considerar de forma més precisa el servei que s'està donant als usuaris com el més adient. Fet que com acaba de respondre, no és així, vist que la decisió ja l'havien pres tot i la sessió de control del mes de juny.

De totes formes voldria afegir que les preguntes que es van adreçar al Govern per part meua i de la demanda d'informació, que és el Govern qui té la finalitat de garantir les contractacions públiques, i que en cap cas les preguntes estan posant en qüestió per exemple la professionalitat dels treballadors de l'empresa. Tot i així, la resposta que m'acaba de donar el ministre, el que vol dir és que considera que

l'incompliment del Codi de relacions laborals que es va mencionar en seu parlamentària, no és un dels fets en els quals es podria produir que es revisés aquest contracte, quan de fet ja ho menciona el pla director dient que unes de les raons podria ser l'incompliment de la norma vigent o l'incompliment greu o reiterat dels drets dels pacients.

Vist que jo no dispo de més informació avui en relació a la demanda d'informació que vaig fer en relació a les queixes plantejades en relació al servei i altres qüestions. Trobo que serà difícil poder conèixer més raons per les quals el ministeri ha decidit continuar amb aquesta contractació. I veig que els criteris malgrat el que es va manifestar, han fet ni tan sols reconsiderar o poder comentar amb l'empresa la millora del servei que es dóna.

Tot i així, voldria comentar i deixar molt clar que les demandes d'informació que s'han fet en relació amb aquesta qüestió i el seguiment d'aquest contracte, des de l'oposició com és així, les farà el Govern, i que la qüestió és també en relació al control del SAAS. I en cap moment en relació a la professionalitat dels treballadors de la companyia que lamentablement sembla ser que se'ls hi ha traslladat gran part d'aquestes demandes d'informació. Tot i així, agrairé que el ministre si té més informació també ens la traslladi i consideri quines raons l'han fet considerar aquests tres mesos des que es van fer les preguntes, hagin valorat el fet de passar per alt aquest incompliment del Codi de relacions laborals així com altres faltes tècniques que el mateix ministeri va reconèixer en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Vull recordar que les irregularitats laborals a les que vostè fa esment en la part final de la seva pregunta i ho acaba de fer ara, va en subjecte de sanció en la resolució de data 23 d'octubre del 2017.

També vull posar de relleu que la imposició de l'esmentada sanció per infracció del Codi de relacions laborals, a part d'aquesta, no me'n consta cap altra en l'àmbit laboral en aquesta empresa.

Dit això i havent contractat per part del SAAS que el servei per estar en el transcurs del 2018 ha estat satisfactori, es va procedir a prorrogar el contracte segons el que permet la Llei de contractació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc doncs, Sr. ministre, que les irregularitats també tècniques que vostè va fer menció s'han solucionat per part de l'empresa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, les irregularitats que va fer menció van ser inspeccionades, van ser controlades i al final van ser resoltes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, no sé si vostè ha tingut ocasió d'inspeccionar personalment alguna d'aquestes ambulàncies més antigues, no les noves que em consta que s'han comprat i que s'utilitzen únicament per transports externs, sinó les de transport intern de les quals es fa el servei als usuaris i a les persones que les utilitzen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la meva tasca no és anar inspeccionant. De totes formes li diré que el passat dimecres vaig ser usuari d'una d'aquestes ambulàncies acompanyant un familiar i li vaig dir que vaig veure... vaja! el que em va arribar al meu coneixement, estava tot en condicions.

De fet, s'ha procedit a una inspecció, una inspecció que ja està dins de la Llei de transport sanitari i no es va detectar cap anomalia greu que justifiqués alguna acció dràstica com les que vostè proposa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, espero que no fos per res greu que va fer aquest servei d'usuari, però ja que va fer el servei li voldria preguntar si l'ambulància de la qual vostè va fer el servei, si funcionava l'aire condicionat o si quan li van dir que no funcionava, la finestreta que va voler baixar funcionava, i si el trajecte va ser el més agradable tant per vostè com la persona que l'acompanyava?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Em sembla que ens estem allunyant una miqueta del tema de la pregunta, però Sr. ministre si voleu contestar.

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per no treure el debat fora de context però, vaja... Per acabar amb aquest tema dir-li que va estar tot satisfactori i conforme a la norma. O sigui que no li puc dir més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Recordo que en el debat monogràfic sobre la política sanitària s'havia aprovat per unanimitat una

proposta de resolució que demanava a Govern encomanar una auditoria externa del transport sanitari per identificar possibles problemes o irregularitats, i valorar el servei en el seu conjunt.

Penso que aquesta auditoria era necessària a la presa de decisió del SAAS per saber si es planteja redefinir o, diguéssim, convocar un nou concurs.

El Sr. ministre diu que el servei és satisfactori. Suposo que ja ha encomanat aquesta auditoria? I volia saber també si teníeu aquesta auditoria en possessió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo el seu to constructiu, com sempre, Sra. Montaner.

És veritat, hi havia aquesta encomanament i no s'ha fet, no s'ha procedit, no s'ha contractat cap auditoria de moment, però sí que hi ha una clara intenció de fer una mica de revaluació de com ha de ser o com es pot millorar aquest servei de transport sanitari.

Per tant, jo crec que en aquests pocs sis mesos o durant aquest any si el calendari ho permet doncs, sí que faran valoracions i una reflexió sobre quina és la forma de millorar aquest servei sanitari i, per tant, aprofitant que s'ha de fer un concurs nou doncs llavors es tindrien en compte a l'hora de procedir a aquesta nova licitació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes i tampoc hi ha més preguntes presentades i més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 13.41h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 2 d'octubre del 2018

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 de setembre del 2018, relativa al **tancament de la llibertat de circulació de mercaderies i sobre les altres llibertats que pot informar el Govern**, (Reg. Núm. 1300).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 d'octubre del 2018, relativa a **l'acompanyament en cas de necessitar tenir recurs a un avortament**, (Reg. Núm. 1303).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 12 de juliol del 2018, relativa a **l'adjudicació per part de la CASS dels manteniments del maquinari i programari IBM per a l'any 2018 a una empresa que no és el "partenaire exclusif" al Principat d'Andorra**, (Reg. Núm. 1035).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 19 de juliol del 2018, relativa a **la suspensió de la construcció de l'edifici The Cloud**, (Reg. Núm. 1053).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 28 d'agost del 2018, relativa al **balanç turístic de l'estiu**, (Reg. Núm. 1122).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 19 de setembre del 2018, relativa a **la situació i futur de l'edifici de Ràdio Andorra**, (Reg. Núm. 1217).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 20 de setembre del 2018, relativa a **la manca de voluntat per impulsar projectes d'habitatges socials**, (Reg. Núm. 1221).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 20 de setembre del 2018, relativa als **motius que l'han dut a aturar el procés endegat per a construir un nou**

edifici anomenat el "Núvol" projectat per Andorra Telecom, (Reg. Núm. 1223).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 21 de setembre del 2018, relativa a **la pròrroga del contracte amb Ambulàncies del Pirineu per part del SAAS**, (Reg. Núm. 1226).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877